

SLOVENEC

Velja po pošti:
 Za celo leto naprej . K 28.—
 za pol leta " " 13.—
 za četr leta " " 650
 za en mesec " " 220
 za Nemčijo celoletno " 29.—
 za ostalo inozemstvo " 35.—

V Ljubljani na dom:
 Za celo leto naprej . K 24.—
 za pol leta " " 12.—
 za četr leta " " 6.—
 za en mesec " " 2.—
 V upravlji prejemam mesečno K 1.90

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici štev. 6/III.
 Kopisi se ne vratajo; nefrankirana pisma se ne
 sprejemajo. — Uredniškega telefona štev. 74.—

Inserati:
 Enostolpna petitrsta (72 mm):
 za enkrat . . . . po 15 v
 za dvakrat . . . . 13 " "
 za trikrat . . . . 10 "
 za večkrat primeren popust.

Poslano in rekl. notice:
 enostolpna petitrsta (72 mm)
 30 vinarjev.

Izhaja:
 vsak dan, izvenčaj nedelje in
 praznikov, ob 5. uri popoldne.

Političen list za slovenski narod.

Upravništvo je v Kopitarjevi ulici štev. 6.
 Avstr. pošte hran. račun št. 24.797. Ograke pošte
 hran. račun št. 26.511. — Upravniškega telefona št. 188.

Današnja številka obsega 8 strani.

Vprašanja in odgovori.

Kmečka zveza za postojnski okraj je imela binkoštni pondeljek v Št. Peteru svoj občni zbor. Ob tej priliki se je predstavil državnozborski kandidat dr. Žitnik, ki je poročal o delovanju državnega zbora v zadnjem štiriletnem zasedanju ter izvajal:

Nova zbornica.

Dve leti je bila zadnja poslanska zbornica, od katere smo mnogo več pričakovali. Vzrokov je več, glavni so: Največja krivda zadene vlado, ki se je ves čas naravnost odlikovala s pasivno resistenco. Koliko se je na primer trudil baron Beck, da je čimdalje vzdržal zanesljivo večino in delaynost poslanske zbornice, dokler mu ni znani parlamentarni intrigant izpodnesel stolca. Baron Bienerth pa je le od strani opozival metež parlamentarnih strank in se kot fatalist smehljal tudi v trenotkih, ko se je potapljal njegova ladja. Neznanica in nezanesljiva je bila njegova večina v zbornici; pa ganil ni prsta, da bi ojačil svojo armado. Zanašal se je na slepo srečo in splošno mrvičnost, dokler mu ni pošla nit. Mesto da bi podal vladarju demisijo, kakor v jeseni, je suša meseca razpustil državni zbor. Vse dosedanje volilno gibanje pa kaže, kako nepremišljen in nepotrebien je bil razpust poslanske zbornice. Nova zbornica niti za las ne bode boljša od prejšnje. Vlada potrebuje večjo in zanesljivo večino. To pa je odvisno v prvi vrsti od češko - nemškega vprašanja. Brez premirja med Čehi in Nemci je obstrukcija vedno na straži pred zbornico. Pogajanja o češko - nemški spravi pa so zaspala.

Dalje ovira uspešno delo poslovnik, ki dovoljuje največjo anarhijo v zbornici. Vedno več je kričavih poslancev, ki govore samo skozi okno in tratijo čas s praznimi čenčami. Dokler poslanska zbornica ne dobi boljš postave, ki bude omejevala izgredne in silovitosti, je izključeno trajno in uspešno delo. In dela je mnogo. Prva dolžnost državnega zpora je, da nadzoruje upravo. To nadzorstvo pa je bilo zadnja leta popolnoma ničevno. Ako parlament ne pregleda in ne odobri državnih proračunskih zaključkov, niti govoriti ne moremo o kontroli državne uprave. Zato pa so tudi vsi proračuni prazno delo, za katero se vlada jako malo ali celo nič ne zmeni.

LISTEK.

Josip Vandot:

Vitanec.

Pripovedka iz davnih dni.

(Dalje.)

Hitelia je Jelica proti domu. Mimo grajskih njiv je šla in je postala tam. »Mati, oj, mati!« je zaklicala in debele solze so ji tekle po licu. Ozrlj so se vaščani in vaščanke na njo in so prenehali z delom. Prihitela je soseda z naglimi koraki preko njive in je obstala pred deklico.

»Mati je šla že domov,« je izpregovorila in gledala sočutno malo deklico. »Pa kaj se je zgodilo? Za božjo voljo, kaj se je zgodilo?«

Jokala je Jelica in med jokom je pravila: »Oj, prišel je grajščakov pes. Veste, svako in lisko je umoril. Pa so prišli oče in pobili psa. Grajščak je nastavil puško, da bi ustrelil ljubega očeta. A jaz sem ga prijela za roko, in lovci so odgnali ubogega očeta, zvezanega stran!«

»Skalarica! se je čul srditi valpetov glas. »Ali mi greš takoj nazaj!« — Okrenila je soseda glavo; pobožala je malo deklico in ji je še rekla: »Ne jokaj, Jelica! Kar hitro pojdi domov!

Brambeni zakon.

Poleg državnega proračuna pridejo na vrsto v bodočem zasedanju soc. varovanje, lokalne železnice, vodne ceste, novi brambeni zakon in finančna reforma, brez katere itak nobena vlada ne more dalje gospodariti. Govornik ožirne pojasnjuje načrt novega brambenega zakona in pravi: Jaz ne soglam z onimi, ki upajo, da bode novi brambeni zakon olajšal vojaška breme. Novi načrt je dvoren način. Velikega gospodarskega pomena za vse stanove, osobito pa za delavske bode dveletna vojaška službenega doba. Toda — vsa ta ugodnost in olajšava vojaške službe je le danaidski dar. Dveletna služba bode vpeljana le za pešce, za konjike in topničarje ostane triletna in za mornarje celo štiriletna služba. To pa je naravnost krivično, da bode odločeval samo slučaj, kdo naj služi dve ali tri, oziroma štiri leta.

Se večja krivica v novem načrtu pa je, da bode v bodoče najmanj 25.000 mož pri pehoti moralo služiti tri leta. Načrt namreč določa 53.700 podčastnikov, in sicer 12.500 narednikov, 15.000 vodnikov in 26.200 korporalov. To število pa more dobiti vojaška uprava, ako obdrži tri leta v službi vse narednike in vodnike ter 2500 korporalov in najmanj še 25.000 mož, sposobnih za podčastnike. Četudi bodo dobivali premije ali odškodnine, vendar je ta določba v načrtu taka, da utegne pokopati ves načrt. Tisti torej, ki so spretnejši, sposobnejši in bolj nadarjeni, bodo kaznovani s triletno službo. Kateri prostak pa se bode še potrudil, da postane podčastnik? Le taki, ki si hočejo z dvanajstletno službo prislužiti certifikat. Ta določba bodo torej vplivala nemoralno na mlade vojake.

Dalje pa zahteva vojaška uprava za vsako leto 56.000 vojaških novincev več. Z dveletno službeno dobo bi se — kar je jasno — znatno znižalo število stalne armade. Tega pa odločilni krog za nobeno ceno ne dovolijo, ker že sedaj stotnje štejejo komaj polovico dočenega moštva. Po sedanjem zakonu znaša na leto število vojaških novincev za armado in mornarico 103.100, novi načrt pa jih določa 159.400. Recimo, da jih od teh do 20.000 odpade na rezerviste, pomnoži se število novincev najmanj za 40.000 mož. In končno ne smemo prezreti, da se bodo stroški za armado vsled dveletne službe pomnožili najmanj za 50 milijonov na leto in sicer za višje število vojakov in pa za premije onim podčastnikom, ki bodo nad dve leti služili v armadi. Kaj naj store po-

slanci? Država mora imeti armado, to je pribito. Dveletna služba je sicer velika olajšava, na drugi strani pa bodo treba pomnožiti število rekrutov in izdatke za armado. Soc. demokratija si seveda ne delajo skrbi. Ti glasujejo kot en mož proti brambenemu zakonu in tako rešujejo državo. Ker pa državni izdatki sploh rastejo od leta do leta in redni dohodki več ne pokrivajo stroškov, je za novo zbornico najnujnejše vprašanje finančna reforma. Dobiti je treba nove vire dohodkov. In kje? Za vedenega poslanca, ki hoče varovati kriсти davkoplačevalcev, je to vprašanje z ozirom na rastoča kulturne potrebe jako trd in grenak oreh.

V tesni zvezi z novim brambenim zakonom je načrt vojaškega kazenskega zakona. Ta določa za vse ogrske pole mažarski kot razpravni jezik pri vojaških sodiščih. Ako obvelja ta določba, postane armada poleg šol največja tovarna za mažarski rod. Armada pa je vsaj sedaj še skupna, Avstrija plačuje za armado dve tretjini stroškov, torej ima tudi pravico, da prepreči to nakano, ki meri tudi na samostojno mažarsko armado. Sedaj je še mogoče odvrniti nevarnost za državo. Sicer pa ima v smislu pogodbenega zakona iz leta 1867. vladar sam pravico rešiti to vprašanje. Žal, da je vojno ministrstvo že upognilo tišnik in koleno pred mažarsko klico.

Državne podpore.

Jako nerad govorim o tej točki; toda razmere zahtevajo, da ravno poslanci ne smemo več molčati. Na misli so mi državne podpore vsled elementarnih nezgod in drugih uim. Vestni poslanci se najbolj boje toče, povodnji, ognja, črva in drugih takih nesreč. V prvi vrsti pač zato, ker se jim smili ljudstvo, ki se trudi dnevi in meseci; pa pride nezgoda, ki uniči vse upo in sadove velikega truda in dela. Boje pa se teh nesreč tudi zato, ker jim povzročajo mnogo potov, sitnosti, neprjetnosti in povrhu še nehvaležnosti ter nevolje. Med ljudstvom se je udomačila napačna misel, da mora država povrniti vso škodo vsled uim. Zato vsaka delitev državne podpore povzroča prepire, jezo, sovraštvo itd. In končno je vsega kriji poslanec, ki pa pri razdelitvi nima najmanjš besede! To izkušamo zopet sedaj, ko se je razdelila državna podpora vsled lanske slabe letine. Vlada je dovolila za Kranjsko 150.000 K za semena (krompir, koruzo in fižol) ter modro galico. Od te vsote pa je eno samo okrajno glavarstvo dobilo 50.000 K, torej tretjino. Nekatere občine niso sploh

niti dobole, ker ali županstva niso vložila prošenj ali pa so trdile pozvedbe, da ni sile in pomanjkanja. In v tem grmu tiči zajec. Odkod pa vlada dohiva poročila o uimah in nezgodah? Skoraj izključno od orožnikov, ker županstva le malo veruje. Saj je verjetno in naravno, da županstva navadno pretiravajo škode vsled uim; a da bi bili ravno gg. orožniki nezmotljivi in popolnoma nepristranski, o tem smemo pač dvomiti. Iz svoje skušnje bi mogel dokazati, da so vse dosedanje pozvedbe tako nezanesljive in vsled tega tudi podpore tako različne. Predlanskim je občina, ki je imela na polju in travnikih škode najmanj 40.000 K, dobila državne podpore 4000 K. Neka druga občina, koder je nalin nanesel nekaj peska na polje, pa je dobila tudi 4000 K. Torej vso škodo povrnjeno. Pregovor pravi, da še Bog ne more vsem ustreči, torej tudi vlada ne. Toda merilo ni povsed enako in to merilo je odvisno večinoma le od poročil, ki jih vlada dobiva od orožništva.

Drugi nedostatek pri takih pomožnih akcijah pa je ta, da najmanj ali nič podpore ravno tisti ne dobe, ki so je najbolj potrebni. Predlanskim so delili seno in koruzo, letos pa semena in galico za polovično ceno. Tisti torej, ki imajo še kaj gotovine pri hiši ali kredita pri sosedih in denarnih zavodih, dobe državno podporo, reveži pa, ki v istini stradajo, pa ne morejo niti polovice plačati, ne dobe nič. Boljše je, da se odpravijo vse državne podpore, nego take delitve, ki nete sovraštvo in zavist med sosedji. Kmetu, ki ni mogel plačati polovice za seno, je lakote pognila krava: sosed njegov pa je dobil 50 meterskih stotov sena, ki ga je z dobičkom prodal v Trst. Premažen posestnik je n. pr. dobil letos več stotov krompirja, ki ga je prodal; pri sosedu so pa otroci lakote drhteli, ker oče tudi za polovično ceno ni mogel kupiti krompirja. Državna podpora torej ne dosega pravega svojega namena, ker razni gg. okrajni glavarji tudi različno razlagajo in tolmačijo pojma »beda« in »gospodarski polom«. Kdor podpira posestnika, ki je že propadel, ta po toči zvoni. Državna podpora pa ima ravno ta namen, da prepreči gospodarski polom. In vsled tega so ravno manjši, revni in zadolženi posestniki najbolj potrebni državne podpore. Ako pa ti ne morejo plačati polovice za semena in živež, razdeli naj se jim brezplačno!

Kdo zapravlja?

Slošno je znano, da se za povzdrogo deželne kulture do leta 1900 ni sko-

Mati je že doma.« To je še rekla sosedka, potem pa je hitela nazaj. Radovedno so jo pogledali tlačani. Skalarica pa je priposedovala tiho o Brezniku. Molčali so potem vsi in molče so delali naprej.

Jelica je prišla domov. Vsa vrata so bila na stežaj odprtta. Spravila je potem koze v hlev in je stopila v hišo. Vse izbe je prehodila, a matere ni bilo nikjer. Strah se je polastil male dekllice. Obupno je klicala od sobe do sobe: »Mati, oj, mati!«

A mati se ni oglasila. Tudi v hlev in na skedenj je stopila Jelica in klicala. A zaman. Matere ni bilo nikjer. Vsleda se je dekllica na trato pred hišo in je hitela krčevito. Solnce se je nižalo k zatonu; dolga senca je že ležala od visoke gore čez tiho vas. Zavel je lahen veter; drevje na vrtu se je streslo in zašumelo glasno. A matere še ni bilo od nikoder.

Ko so gnali grajščakovi lovci mimo njiv zvezanega Breznika, je vrgla Breznika srp daleč vstran. Kakor srna je hitela preko njive do moža, ki je oziral z žalostnim pogledom nanjo. Prijela je moža za zvezane roke, ki so bile vsled trdih vezi že globoko otekle.

»Martin, o, Martin, kaj se je zgodilo?« je zaklicala obupno žena in je hotela s silo strgati vezni z moževih rok.

A prijela sta jo dva lovca in sta jo potegnila od moža. Trdno sta jo držala, da se ni mogla ganiti. Drugi lovci pa so tirali Breznika naprej. Ozrl se je še Breznik nazaj, pa je zaklical ženi:

»Mirna bodi, mirna! Pa za Jelico skrbi — za ubogega, zlatega otroka ...«

To je še slišala Breznika. Potem pa je umolknil mož in je stopal naglo naprej. Prišel je valpet; palico je dvignil in je siknil: »Takoj se spravi nazaj na njivo!«

Lovca sta spustila kmetico in sta pohitela za tovariši. Breznika je hotela za njima, a trdo jo je prijet valpet za roko. »Ako ne greš hitro nazaj, boš pominila to minuto! Ha-ha, trmasteša ptička — tvojega moža — je že zgrabil grajščakova trda roka. Prav mu je — bedastemu postopaču, ki misli, da je Bog ve kaj!«

S silo se je otresla Breznika valpete roke. Oči so se ji zabliskale, ko je čula take besede. Roko je dvignila in je zažugala valpetu s pestjo: »Matizelj, kaj si že pozabil na porasli grob sredi pokopališča? Če si pozabil ti, pa ni pozabil kdo drugi. Ni še umrla stara Šperla, in Bog živi še nad nami!«

Valpet je preblepel in roka mu je omahnila. Gledal je prestrašeno na kmetico, ki je stala pred njim z dvig-

njenou roko. Zdela se mu je, kakor prorokinja, ki kliče nanj kazen z nebes. Obrnil se je vstran in ni izpregovoril več besede. Tudi Breznika se je obrnila in je pohitela po stezi za možem prehod belemu gradu. Prestopila je savski most in je spela naglo po peščeni poti. Pred njo se je dvignilo visoko, debelo oživje z neštevilnimi stolpiči. Mračno je bilo zidovje in poraslo z zelenim mahom. Vrata so bila odprtta, in Breznika je šmila na dvorišče. Nikogar ni bilo širom okrog. Zdela se je, kakor da bi bilo na gradu vse pomrlo. Kmetica je postala za hip. Z roko je šmila preko čela in je gledala okrog sebe. Naposled je zapazila velike, kamnitne stopnice, ki so vodile tja gor in visoko poslopje. Pohitela je po njih in se je ustavila pri vsakih vratih. Poslušala je, če bi morebiti zaslišala od kod človeške glasove. A vse zaman — nič se ni ganilo po vsem poslopju. Stopala je od stopnice do stopnice in je prišla že visoko. Znoj ji je tekel po obrazu in noge so se ji šibile. Dospela je do velikih vrat, ki so bila okrašena z ostrimi rogovi jelenov in divjih kozlov. Ustavila se, ker se ji je zdelo, da čuje za vratmi govorico. Stopila je bliže in je poslušala. In takrat je spoznala grajščakov glas. Boječe je odprla vrata in je stopila počasi v dvorano.

raj prav nič storilo. Prebivalstvo pa se je pritoževalo, da nima pitne in porabne vode ter potrebnih cest in da so zanemarjene panoge poljedelstva. Ker z rednimi deželnimi dohodki ni bilo mogoče graditi vodovodov in cest ter podpirati poljedelstvo, je pred leti sklenil deželni zbor, da v ta namen najame posojilo štirih milijonov krov. Od tega, na podlagi dež. zakona iz leta 1900, št. 20, najetega posojila, se je porabilo do konca 1910, torej do zadnjega novega leta 2,523.533 K. Ker pa je dežela tudi za interesente založila večje vsote, je bilo ob novem letu na razpolago še 1,116.000 krov od prvotnega posojila. Pri deželnem odboru pa leži še nerešenih brez števila prošenj za vodovode, ceste in razna druga melioracijska dela, ki bodo po prevdarku dež. stavbenega urada stala nad 30 milijonov krov. Ker dežela dovoljuje za taka dela povprečno eno tretjino, morala bodo torej v prihodnjih letih šteti najmanj 10 milijonov krov. Da ni bilo treba zvišati deželnih priklad na direktne davke, je sklenil sedanji deželni zbor, da najame deset milijonov, katere pa bodo dežela vračala več desetletij počenši z letom 1926, ko bodo odpelačan deželni dolg za zemljiško odvezo. Do danes pa dežela od tega posojila ni porabila še novčiča, ker ima še od prvega posojila okroglo milijon krov na razpolago.

So pa politični lopovi in vsljive zgate, ki vedomo širijo po deželi neresnico, da je S. L. S. od tega novega posojila zapravila že do šest milijonov. To je ostudna laž, ki jo moramo z vso odločnostjo zavračati. V prvi vrsti je dolžan deželni odbor sebi in včini deželnega zbora, ki sta odgovorna za deželno gospodarstvo, da brez pardona zasleduje te politične harlekinie in jim da priliko, da dokažejo svoje zlobne in hinavske trditve. Mi deželni poslanci javno pozivljamo deželni odšor, da v tem oziru storijo svojo dolžnost in nesramnim nasprotnikom zavežeje zike. (Burno pritrjevanje.)

Draginja.

Isti liberalni krošnjarji čekajo na raznih shodih, da so kmetje največji oderuhi in krivi sedanje splošne draginje. Seveda, te budalosti govore le po mestnih gostilnah, pred kmete se ne upajo s takimi lažmi. Lani so zahtevali in dosegli, da se je odprla državna meja uvažanju zaklani živine iz Argentinije, Srbije in Rumunije. Ali je vsled tega meso cenejše? Na Dunaju imajo v hladilnikih nad 700.000 kg argentinskega mesa, ki ga Dunajčani nočajo več kupovati. In iz Srbije in Rumunije so po ovinkih zanesli v naše kraje živinsko kuge, ki je po statistiki poljedelskega ministrstva napravila že do 200 milijonov škode. Vsled kuge so bili sejni in so še marsikje prepovedani, kar gotovo ne zmanjšuje draginje. Ne verujte torej tem Kljukcem, ampak posenite jih izpod strehe in iz vasi. Dne 13. junija pa oddajte svoje glasove za kandidate S. L. S., ki brani zahteve in pospešuje koristi vseh stanov, posebno pa delavskih, ki si s trdim delom služijo vsakdanji kruh.

Vse slovenske družine „Slovenca“!
Agitirajte, da se po več oseb skupaj naroči na „Slovenca“!

Okrug velike mize so sedeli pri veleni gostiji lovci. Grajščak je sedel na prvem mestu, na njegovi desnici pa oni bledi tujec. Grajščak je držal kozarec v roki in je ravno govoril. Naravnost v vrata je gledal in je zapazil takoj Breznikico. Od jeze je zardel in je položil kozarec trdo na mizo, da se je razlilo rujno vino.

»Kdo pa je tebi dovolil vstop v dvorano?« je zakričal. Osupnjeni so vstali lovci s svojih sedežev. Le tujec je sedel mirno in se ni ganil. Smehljal se je tisto in je gledal predse na mizo.

Breznikica je pohitela z naglimi koraki k grajščaku. Na kolena je padla pred njim in je sklenila proseče svoje roke. »Usmilite se, milostljivi gospod!«

Grajščaku je rdel obraz vedno bolj. Srdito je gledal na klečočo ženo. Potem pa se je okrenil in sunil Breznikico z noge, da je omahnila in padla na trda tla.

»Poberi se! Sicer zapodim pse vate.« — Zažugal je grajščak in se je vse del nazaj na mehki stol. Breznikica je vstala in se mu je bližala na kolenih. »Usmilite se, gospod! Dajte ubogemu otroku očeta nazaj! Kaj hoče si roka na svetu brez očeta? Usmilite se, gospod! Usmilite!«

Tako je prosila kmetica. Debele solze so ji tekle po bledih licih in dvigala je svoje proseče roke. A grajščak je poskočil na noge. Žile na čelu so se mu napele. Od suda tresočo roko je dvignil in zavplil lovcom.

Liberalna „Glavna“ posojilnica pred poročniki.

Nadaljevanje Rogljevega zasliševanja.

Zakaj pa Hudnik ni izjavil, da on dolguje teh 40.000 K Glavni posojilnici, tedaj bi pravzaprav morala Glavna posojilnica dr. Hudniku 40.000 K plačati. Rogel ne more te zagonetke razrešiti.

Glede deležev izjavil, da se je celo predlagalo, naj se izplača 10 odstotna dividenda. Pavšlerja je hotel pridobiti za upravnega svetnika, ker bi to bilo Glavni posojilnici zelo v ugled. Predsednik Pajk naštela vsakoletno čiste dobičke, ki so vedno naraščali, tako da je leta 1909 znašal 30.244 K 65 v, v resnici pa je primanjkljaj. Rogel zatrjuje, da je delal računske zaključke popolnoma pravilno, vso reč je napisal natančno po knjigah. Predsednik Pajk: »Seveda, dobička je bilo toliko, sedaj pa so tu dolgovali. Nato začne prebirati inserate iz »Jutra« in »Slovenskega Naroda« in amerikanskega »Glas Naroda«. Tu stoji, da znašajo rezervni zakladi 80.000 K, v resnici pa jih ni bilo. Rogel kaže predsedniku bilance in mu sestavlja številke, ki naj znesajo 80.000 krov. O tej zadevi bodo govorili izvedenci.

Glede očitka, da je Mačku poneveril 200 K, pravi, da ni mogoče, da ne bi izdal upravnemu svetniku potrdila. Knific, gdč. Počivalnik in sluga bi morali vedeti za to, da je denar prejel, posebno bi Mačka opozorili, da je že plačal, ker je bil baje čez teden dni zopet pozvan, naj plača. Zalaznika ni nikoli prosil, da naj mu odpusti 200 K, katere je prejel v njegovi trgovini. Zalaznik je imel pri Glavni posojilnici dve vložni knjižici za dolg in stanarino. Morda je Rogel naložil na drugo, kakor je mislil Zlaznik. In iz te pomote je nastala sumnja, da jih je poneveril, kasneje se je zadeva pred upravnim svetom povrnala v Rogljev prid. Glede popravka »Provizija Jošta« 500 K, pravi, da ni hotel, da bi kak drug revizor vedel za to. Pomoto »Provizija Sakser« je naredila gosp. Počivalnik. Glede provizije 3000 K za Jošta pravi, da mu Joštovo pismo ni znano, in mu je samo dr. Hudnik naročil, naj nakaže Joštu, kar je tudi storil. Pavšlerju se ni pisalo, da se ga je obremenilo za to svoto, a ko se mu je konec leta poslal njegov računski zaključek, Pavšler ni ugovarjal. Rogel ga je obremenil po dogovoru z dr. Hudnikom, ker je Pavšler svoj čas reklo, da rad nosi razne stroške. Dr. Ravnhar: »Torej si niste prisvojili teh 3000 K?« Državni pravnik dr. Neuberger: »Tega ne trdim.« Predsednik Pajk: »Krade se lahko v tujo klorist. 100 K od Joštovih 3000 K si ni smel prilastiti, a Jošt ni ugovarjal in mu je Rogel izdal pravo zadolžnico. Dr. Neuberger: »Ničvreden popir.« V preiskavi je Rogel izjavil, da od Zalaznika sploh nikoli ni nič prejel, sedaj pa obširno razlagava vso zadevo. Pravi, da se je začel počasi spominjati. Roglj je bil noben uradnik podrejen, ampak vse so bili podrejeni dr. Hudniku. Upravni svet je bil vedno obveščen o prihodu revizorja Jošta. Ta je dobil vsa pojasnila, katera je hotel. Rogel mu je dajal pojasnila, kakor je bil sam poučen.

»Primite jo, pa jo vrzite iz grada!«

Poskočili so lovci na noge in so zgrabili kmetico. A Breznikica je zamahtnila obupno z rokami okrog sebe, da sta odletela dva loveca v stran. A vedno in vedno so ji še ponavljale tresoče in brezbarvne ustnice: »Usmilite se, gospod, usmilite . . .«

Tesno so jo oklenili lovci in jo tirači proti vratom. Upiralna se je Breznikica z vsemi močmi. Curkom ji je tekel znoj po obrazu — a upirala se je zaman. Ze so jo potisnili lovci k vratom, in že je segel eden po kljuki, da bi jih odprl. A takrat so se hitro odprla vrata, in na pragu se je prikazala grajščakinja. Brez glasu so obstali lovci, in njihove roke so izpustile Breznikico. Uboga žena se je zgrudila pred gospo in je jecljala: »Usmilite se, gospoda, usmilite . . .«

Začudeno jo je gledala grajščakinja. »Kaj se je zgodilo? Povej mi, Jerica, kaj se je zgodilo?«

»Ugrabili so mi moža,« je ihtela Breznikica, »mojemu ubogemu otroku so ugrabili očeta in ga vrgli v ječo. Kaj hoče sirota na svetu brez očeta? Usmilite se, gospoda, usmilite . . .«

Pogledala je grajščakinja na svoja moža, ki je zrl temno in neprijazno na ta prizor. »Ali je reš? Zakaj si storil to?«

Zasmejal se je grajščak, pa je odgovoril: »Čemu se vtikaš v reči, ki ti niso mari? Pa da boš vedela, da nisem storil krvice, ti povem vse. Zbežal je

Dr. Triller: »Upravni svetniki se pritožujejo, da so včasih kar po dva ali tri zapisnike morali podpisati in da niso mogli dobiti jasne slike o položaju.« — Rogel jih je miril, kakor je bil pač sam pomirjen. — Za kupčijo Thal je bil uverjen, da bo plodonosna, istako Meglič in Pavšler sigurna. Škodovati ni hotel, ker je celo njegov oče deležnik Glavne posojilnice. Rogel naračuna, da ima Glavna posojilnica pravzaprav okoli 400.000 K rezerv. — Predsednik Pajk: »Denarja pa vendar nikjer ni.« — Glede slučaja dr. Brumen pravi, da je ravno tisti čas Putrich iskal v Celovcu 200.000 K za cesijo Pavšlerjevih terjatev, pa stvar ni šla hitro, upal je na redno poslovanje, prišel pa je run.

V razpravo pride nov slučaj nekega Žerjava iz Radeč, ki kaže silno zanimivo, kako so od Glavne posojilnice povsod vohali, kdo ima kaj denarja. Na zvit način so spravili iz Žerjava 7000 K. Rogel se izgovarja, da je hotel vložnika samo obvarovati izgube na obrestih. Žerjav je poslal sodišču obširno pismo, v katerem ostro osvetli, s kakšnimi zvijačami so delali in pravi, da ti ljudje niso vredni, da še stopijo na svobodo. Slovensko ljudstvo se bo maščevalo nad njimi. — Dr. Ravnhar predloži nekaj predlogov glede Roglja, nakar se konstatira, da uradniki niso imeli reprezentančne pravice Glavne posojilnice. Dr. Hudnik zanika, da bi bil Rogel njegov nesrečni svetovalec, kar pa državni pravnik še vedno trdi, kot čisto jasno.

Nato se začne zaslišavanje Franca Jošta.

Joštov zagovor.

Još pravi, da je revidiral Glavno posojilnico prvič leta 1901. V dotednjem revizijskem poročilu je konstatiral nekatere nedostatke in zahteval odpravo teh. Drugič je revidiral 13. januarja 1. 1906, tretjič pa 10. januarja 1908. V tretjem revizijskem poročilu je Jošt povdarjal, da imajo nekateri, kakor Lavrenčič in Domicelj, brata Pollak in konsorcij »Thal« prevelike kredite in je nujno priporočal, naj se čimprej izterja, posebno ker tvorijo velik del hranilnih vlog ravno zadruge.

Predsednik: »Ali mislite, da je zastovalo to poročilo v smislu zakona?« — Jošt: »Drugače se sploh ni mogoče prepričati o stanju zadruge, kakor iz vpogleda v knjige in na zatrdila funkcijonarjev.«

Predsednik: »Kako ste prišli do tega, da ste preskrbovali vloge Glavni posojilnici?«

Jošt: »Leta 1906 je pričela delovati Zadružna zveza v Celju. Ta je bila obenem tudi denarna centrala in je svojim članicam dovoljevala tudi kredit. Kredit se je dajal v obliki hranilnih vlog ali na tekoči račun. Med drugimi se je tudi Glavna posojilnica obrnila na Zadružno zvezo za kredit. Prišel je neko dr. Hudnik v Celje in se pri tej prilikli oglašil pri meni in vprašal, če bi Glavna posojilnica dobila kredit. Jaz sem mu razložil na kak način dovoljuje Zadružna zveza kredit in ga vprašal, koliko bi rabila Glavna posojilnica. Dr. Hudnik mi je povedal, da bi radi nakupili neko graščinsko podjetje na Stajerskem in zato bi vzeli, kolikor bi jim Zveza pač mogla dati. Rekel je tudi:

»Primite jo, pa jo vrzite iz grada!«

Poskočili so lovci na noge in so zgrabili kmetico. A Breznikica je zamahtnila obupno z rokami okrog sebe, da sta odletela dva loveca v stran. A vedno in vedno so ji še ponavljale tresoče in brezbarvne ustnice: »Usmilite se, gospod, usmilite . . .«

»Pa zakaj je pobil psa, Jerica, zakaj?« se je obrnila grajščakinja k Breznikici.

»Oj, Bog ve,« je ihtela kmetica, ki je še vedno klečala pred gospo. »Samotovem, da je nedolžen, nedolžen in trpi po krivem. Usmilite se, usmilite! Vsaj ubogega otroka se usmilite! Jaz trpm rada . . .«

Grajščakinja je stopila k možu. Prijela ga je za roko, pa ga je prosila: »Pa se je usmilil in ne bodi trdosrčen. Glej, koliko trpljenja in žalosti lahko izpremeniš v veselje.«

Zlobno se je zakrohotal grajščak in je otresel ženino roko. »Kaj? Še nihovo hudobnost naj podpiram? Veš, obesiti ga dam na najvišje drevo. Rustana mi je pobil, mojega Rustana! . . . Kaj zljate, malopridneži? Zgrabit jo, pa jo vrzite preko zida!«

Zganili so se lovci. Naglo so prijeli Breznikico; dvignili so jo s tal in jo odvedli s silo skozi vrata. Zaman se je upirala Breznikica in ni bila kos veliki premoči. Vedno in vedno so ji ponavljale ustnice: »Usmilite se, usmilite . . . Že daleč dolgi črez stopnice so jo pritirali hlapci, a vedno se je čuljen glas, ki je prosil ponižno in gorko: »Usmilite se, usmilite . . .« Vedno tišji je postajal glas, dokler ni utibnil daleč tam dolgi za zidom.«

»Za Vaše posredovanje Vam obijubim nagrado.« Pri tem se je, kolikor se spominjam, imenovala svota 10.000 K. — Glavni posojilnici se je dovolil kredit in sicer je znašal koncem prvega leta dovoljeni kredit s kapitaliziranim obrestnim vred nad 300.000 K. Ko sem jaz odšel iz Celja, je bilo še 250.000 K, pozneje se ji je zopet dvakrat izplačalo, tako da je sedaj 302.000 K.«

Predsednik: »Kako je pa z Zagorsko posojilnico?«

Još: »Predsednik te posojilnice mi je pravil, da imajo že delj časa zvezo z Glavno posojilnico, katera da zelo dobro obrestuje. Prašal me je za kredit pri Zagružni zvezi, da bi potem to naložili pri Glavni posojilnici in tako nekaj zaslužili. Zagružna zveza je dala Zagorski posojilnici 150.000 K po 5 odstotkov, ta denar je potem dobila Glavna posojilnica.«

Predsednik: »Koliko ste dobili priznaje, nagrade ali odškodnine?«

Još: »Prvič sem dobil 7000 K, dvakrat po 3000 K in potem še v dveh obrokih 900 K, skupno tedaj 13.900 K. Vedno nisem nič, da so se ti zneski vpisali v knjige; mislil sem, da me dr. Hudnik iz lastnega žepa odškoduje.«

Predsednik: »Kako ste prišli do tega, da ste od dr. Hudnika še zahtevali, ko ste že dobili 10.000 K?«

Još: »Zahteval nisem ničesar.«

Stvar je bila tako. Za prejetih 7000 K sem nakupil delnice Zadružnih pivovaren v Žalcu in Laškem trgu. Pozneje sem pa nujno rabil denar in zato poslal te delnice dr. Hudniku, naj bi jih izplačal ali pa da bi jih kupila Glavna posojilnica. Po preteklu enega leta mi je dr. Hudnik pisal, da ne more teh delnic oddati, da pa mi bo že na drug način pomagal. Nato sem mu jaz pisal, naj mi hitro pošlje denar.«

Nato je predsednik še prečital dočinko Joštovo pismo dr. Hudniku, na kater se je ob eni urti popoldne prekinila razprava.

Nadaljevanje razprave v sredo ob 4. uri popoldne.

Knificov zagovor.

Razprava se prične ob 4. uri. Prvi se zasliši Franc Knific, ki se čuti nedolženega. Vstopil je k Glavni posojilnici leta 1902 kot knjigovodja, kar pa ni bil v resnici, ker njegovo pravo delo je bilo samo izkniževanje iz blagajnskega dne

Knific upal, da bo plačal tudi Glavno posojilnico. Glede Thala je verjel, ker so prihajala vedno dobra poročila: dogovorno je bilo, da vsak deležnik iz dobička pokrije še specielne dolgove. Meglič je vedno govoril, da ima krasno kupčijo, gospodje so hodili k njemu in dobro poročali. Šele oktobra 1910 je izvedel, da je v konkurzu. Nato pripoveduje, izzvan od svojega zagovornika, da je zaupal Glavni posojilnici in je celo neko bližnjo sorodnico spravil v zvezo z Glavno posojilnico in ima vsled tega sam veliko materijalno škodo. Na vprašanje dr. Novakovo zatrjuje, da je trdno prepričan, da dr. Hudnik ni imel namena škodovati zadružnikom; da je vsa stvar realna, kajti drugače bi šel proč. Z Joštom ni imel nobenega stika; Rogelj je Joštu isto poročal kot njemu, upravn svet je bil o reviziji obveščen. O kakih zvezah med Joštom in dr. Hudnikom mu ni bilo ničesar znano. Nato nastane prerekanje med državnim pravnikom in zagovorniki zaradi visokih obresti, ki so jih ponujali.

Začne se zaslivanje upravnih svetnikov. Prvi je Jožef Maček, ki se ne čuti krivega. Šele po dolgem obotavljanju in ker mu je Veršeca imenoval Hudnika, Ledeniga, Kauscheka, se je dal pregovoriti, da je stopil v upravni svet. Ravno pred sejo, ko so potem našli Veršeca mrtvega, mu je dr. Hudnik pravil, da naj nastavijo Veršeca za uradnika, ker ni dobro, da imajo skupaj hranilnico in banko. K sejam so vsi upravni svetniki prihajali, bile so pa zelo redke. Maček je predlagal mesečno, pa to se ni držalo. Majhna posojila so dovoljevali po okrožnicah, in še danes trdi, da so ta prav gotova, ker so bili zelo strogi. Ko je slišal, da ima Lavrenčič večji dolg, je šel takoj s Turkom vprašat, kaj je na tem, ker jim je bilo popolnoma neznano. Pri sejah so vedno vpraševali, ali so posojila gotova. Pri tej seji je Turk zahteval kontrolo nad Lavrenčičem in da mora ta dovoliti vpogled v knjige in bilanco. Pregledalo se je, poročalo, da je vse v redu in s tem so bili zapeljani.

Kasneje se mu je poročalo, da je K. Meglič prevzel tvrdko Lavrenčič. Maček je dvomil o njegovih vrednostih, pa vedno se je zatrjevalo, da je aktiven. Ko je Maček zvedel, da ima Meglič pri Glavni posojilnici večji dolg, je grajal, da se jim v sejah samo poroča: Eskomptirali smo to in to menico. Zahteval je, da se pri vsaki seji poroča, koliko znaša cel dolg enega ali drugega. Rogelj je to obljudil, ni pa storil. Maček je predlagal, da naj gresta dva odbornika pregledat Megličovo vrednost. Kasneje je Rogelj prinesel bilanco, katero je Meglič sam napravil, in vsled Mačkovih dvomov sta šla pregledovat Putrih in Rogelj. Že prej se je sklenilo, da se Megliču ne dovoli nič več kredita. Maček zve, da Meglič razkošno živi, in zopet je Rogelj prinesel zatrilo, da bo lahko pokril. Sklenilo se je: Najprvo naj Meglič vse plača, prej ne dobi novega posojila. Takrat se je tudi sklenilo: Nobenega posojila brez seje! Pa tudi to se ni držalo, kljub temu so se eskomptirale menice. Ko zve Maček, da ima Meglič velike menice. Glavni posojilnici, je po odborovem sklepu šel sam s Turkom in Knificem k Megliču, kjer so vse pregledali in po Mačkovem mnenju so znašala pasiva 140.000 K. Po Megličevih podatkih bi pa znašala 90.000 K.

Takoj, ko je zvedel, da je na Thalu okoli 600.000 K dolga, je zahteval sejo, katere pa Hudnik ni takoj sklical.

Dr. Neuberger: Kdaj ste to zvedeli?

Maček: Ne vem natanko, pred dve leti ali tremi leti. — Maček je nato zahteval, da gredo sami pregledat, če je v Thalu posojilo varno. Sli so Turk, Putrih in Rogelj. Že na prvi žagi so zapazili nepravilnosti; mecesove deske so se žagale v dolžini 6 m, kar sploh ni trgovska mera; nek stroj je ležal kar v travi. »Platzmeister« nam je sicer povedal, natanko pokazal, koliko lesa se je razzagalo, a kam je šel, tega ni mogel povedati.

Predsednik Pajk prebere nek sejni zapisnik iz leta 1908, ki potrjuje Mačkovo izpoved.

Les je gnil na okoli. Lavrenčič je začel delati iz njega zaboje. Gozdovi so bili izsekani. Vprašali so logarja, ali je to vse dr. Hudniku znano in dobili so odgovor, da ne, da je vse to »gospodarstvo« Alojzija Lavrenčiča. Dobili so vtiš, da se bo pokritje težko dobilo. Na drugi žagi so našli, da se je žagal tujles, pa za Lavrenčičev žep. Mauer jim je rekel: da kar je bilo najlepšega, je Lavrenčič uničil in da je denar šel v nepravi kraj. Maček pravi, da je Mauer bil drugo besedo, a on jo ne izreče, da ga Lavrenčič ne toži. Ko so prišli v Ljubljano, je bila takoj seja in Maček je rekel Hudniku, zakaj ne naznani Lavrenčiča državnemu pravdniku. Dr.

Hudniku se je naročilo, naj hitro Thal v denar spravi, Lavrenčiča pa spodi. To se je zgodilo. Hudnik je obetaš hitro pokritje s hišami. Končno Maček zatrjuje, da je odbor storil svojo dolžnost v polni meri.

Predsednik Pajk bere iz zapisnika, da se je leta 1905 dovolilo Hudniku za Thal 160.000 kron, podpisani je tudi Maček.

Maček pogleda podpis: Podpis je moj, a o tem se ni nikdar govorilo, niti prebral.

Državni pravnik dr. Neuberger: Vi pravite: vse smo sklenili, a kako se strinja s tem, da se je leta 1908 izplačalo za Thal 134.000 K, leta 1909 še 39 tisoč kron?

Maček: Odbor ni vedel prav nič za te svote. Prepovedali smo takoj vsa izplačila.

Dr. Neuberger (z močnim glasom): Da, za vašim hrbotom se je dajalo. Še leta 1910 39.195 K na račun Thala. Na to se opira otožnica.

Predsednik Pajk prebere nov slučaj, pod katerim je zopet Mačkov podpis. Maček zatrjuje, da se jim zopet zapisnik ni prebral.

Dr. Neuberger: Preveč zaupljivi ste bili: to vam predbaciva otožnica.

Maček: Seja je bila od dveh do treh popoldne. Ob 3. uri prihajajo stranke. Predložila sta se nam kar po dva zapisnika, hitro so podpisali, ne da bi brali, in so šli ven, ker so bile že stranke v posojilničnih prostorih. Preveč besede je imelo uradništvo. Priča Presker bo izpovedal, da je Rogelj enkrat rekel o Mačku: Da bi le hudič tega brajnjevca kam odnesel, da bi nam zmeraj ne mešal. — Dr. Hudniku so naročili, naj Glavno posojilnico vknjiži zaradi Thala na Mauerjevo posestvo, pa tega ni storil. Maček se čudi, zakaj državno pravništvo v Gradcu že ni prijelo Lavrenčiča zaradi goljufije.

Državni pravnik: Bomo že mi poskrbeli! — Dr. Triller nato obžaluje, da je včeraj nek list očital, da so ti upravni svetniki izrabljali Glavno posojilnico v svoje svrhe.

Konstatira se nato, da je lani v poslednjih mesecih odbor podpisal za 110 tisoč kron menic kot garancijo za Glavni posojilnico.

Dr. Neuberger tudi obžaluje tisti napad in pravi, da jim otožnica tega ne predbaciva.

Maček nato govoril o tem, da Rogelj ni vknjižil 200 K, ki mu jih je dal in vztraja pri svoji obdolžitvi. Najprvo ni mislil preganjati Roglja zaradi goljufije, a še v preiskavi, ko je rekel, da Roglju ne zaupa, je na vprašanje preiskovalnega sodnika razodel celo zadevo. Dr. Hudnik proti Mačku: Pozejte pred svojo vestjo, kaj veste o moji osebi? Ali sem jaz zmožen kaznjivega dejanja? Ali mislite, da sem delal nepošteno? — Maček: Ne, tega ne trdim.

Dr. Ravnihar: Kdaj ste prišli do prepričanja, da je Glavna posojilnica pasivna?

Maček: Ko so rekli, da ne izplačuje več. (Veselost.)

Josip Turk.

Nato se zaslisi deželnli poslanec Josip Turk, ki se ne čuti krivega, ker je odbor storil svojo dolžnost. Posojila, katera so odborniki dovolili, so vsa varna. Vsa izguba je v treh osebah: Lavrenčič in Domicelj, Pavšler, Thal.

Za Lavrenčiča so takoj v seji sklenili, da se mora takoj iztirjati 50.000 K in se mu toliko časa ne sme več dajati, potem še od časa do časa. Lavrenčič je šel v Thal, da bi dolg poplačal. Pri Thalu bi ne bilo izgube, če bi se pametno gospodariло. Nato je Hudnik bi nič ne izgubil, če bi imel druge kompanjone. Vsa nesreča Glavne posojilnice je Pavšler.

Josip Turk zatrjuje nadalje, da se je vedno trudil in zahteval, da bi se dobil na kak način denar od Thala nazaj. Šel je k Roglju in dr. Hudniku, da se sklicev. Dr. Hudnik mu je pa rekel: Saj je vse v redu, saj bo v kratkem vse rešeno. — Končno je sejo res tudi sklical, in takrat se je prenesel dolg Thala na dunajske hiše. Putrich je hiše na Dunaju videl in ta jih je cenil na 2.000.000 K. Naprosil je tudi Karola Kavška, da je šel na Dunaj in si jih ogledal. Ta jih je cenil na 1.700.000 kron. Turk pravi, da je hotel, naj se Glavna posojilnica zavaruje na Thalu, česar se je pa dr. Hudnik vedno branil.

Zahteval je pri seji, naj se Hudnik intabulira ter naj njegova gospa podpiše menico za 400.000 K. Došlo je do poloma. Turk pravi, da je poloma krv največ Pavšler sam, oziroma oni, ki so ga vlačili za nos. Pavšlerja so klicali skoro vsak dan v Ljubljano, naj uredi svojo zadevo; kazal jim je razne dopise in pisma deželnega odbora glede vodnih sil, da je tako nastalo mnenje, da bo Pavšler prodal vodne sile deželnemu odboru. Turk pravi nadalje, da je sam

govoril nekoč z nekim odličenm gospodom, ki mu je rekel, naj Pavšler svojih vodnih sil ne pusti pasti. Turk pravi, da so na Pavšlerja tudi vedno pritisali, da je denar dajal in tako vračeval posojilo.

Glede Karola Megliča pravi, da ga je večkrat revidiral Rogelj, ki pa je našel vedno vse v redu. Ko pa je nekoč Turk pregledoval Megličeve knjige, mu je povedal: »Priatelj, ti si pasiven.« Meglič mu je ugovarjal ter trdil, da je za najmanj 120.000 K aktiven. No, Turk pa mu je takoj izračunal, koliko je vredno njegovo posestvo in mu dokazal, da je pasiven. Po so mu nato poslali poštne čeke od Glavne posojilnice, da bi jih pošiljal dolžnim strankam, je te čeke vrgel v koš in pošiljal strankam še nadalje svoje čeke. Turk pravi, da je sili dr. Hudnika, naj se Glavna posojilnica intabulira, a se je Kmečka posojilnica prej, ker je zavlačeval. — Dr. Hudnik: Saj je bila Kmečka že takrat intabulirana.

Turk pravi nadalje, da mora pripoznati, da je bil dr. Hudnik dober človek, ki je le prerađ všakomur zaupal. Tudi pravi, da bi pri Pavšlerju nič ne izgubili, kar dokazuje že to, da so ga zvedenci in sploh vse vzieli v bilanco kot aktivnega.

Posojila so odobrili, a zapisnik se je vedno napravil pozneje in se je podpisal pri kaki poznejši seji.

Dr. Neuberger: Seje se je sklicevalo o taki uri, da se sploh niste mogli mnogo posvetovati.

Turk: No, mnogo se sploh nismo nikoli posvetovali. Zanašali smo se pač na poštenost dr. Hudnika.

Dr. Hudnik: Gospod Turk, ali me danes nimate več za poštenega?

Predsednik Pajk: Turk je mislil s tem samo reči, da je mislil, da je vse v redu.

Turk nato pove, da je imel ob polomu pri Glavni posojilnici 76.000 kron dolga. Zahteval je kontokorent, šel v Kreditno banko in plačal ves dolg. Pri revizijah ob strani Zadružne zveze v Celju ni bil navzoč. Pozneje se mu je vedno pravilo, da je vse dobro in vse v redu. Zanašal se je na Jošta, ki je prišel kot revizor celjske Zadružne zveze, kateri je Glavna posojilnica plačevala vsakoletno velike prispevke. Revizijska poročila se pri sejah ni nikdar prečitalo, čemur pa Rogelj ugovarja in trdi, da ga je vedno prečital.

Josip Čad

Izpose, da se strinja z izpovedbami g. Turka. Pravi, da sta Maček in Turk vedno gonila, naj urede zaradi Thala. Nič ni vedel za posojilo 160.000 K za Thal. Zanašal se je istotako kot drugi na Hudnika. Za velike dolgove sploh nič vedel, ker pri sejah o njih ni bilo nikoli poročano. Vedel je le za nekatere manjše dolgove. Bilo mu je vse zarubljeno. Ob polomu je imel pri Glavni posojilnici 1096 K dolga, njegov največji dolg pri Glavni posojilnici je znašal svojčas okoli 3000 K. O revizijah Jošta ni nič vedel, niti o provizijah. Seveda, ako bi prišlo do tega, da bi se dalo Joštu kako nagrada, ker je revizijsko poročilo vestno napravil, bi ne bil proti temu.

Putrich

Izpose, da se ni za posojila nikoli mnogo menil. Za tvrdko Lavrenčič in Domicelj je zvedel še takrat, ko so kučevali graščino Thal, češ, da bodo naredili velik dobiček. Šel je gledat graščino in videl, da je vse gospodarstvo zavoženo. Po njegovem mnenju bi bila kupčija s Thalom ugodna, ako bi se pametno gospodariло. V gozdu je bilo 7- do 900.000 m² lesa, ki ga ceni na 1.164.000 K, toliko bi gotovo dobili. Toda ker je Hudnik gospodarstvo zaupal Lavrenčiču, je šlo vse navzdol. Les se ni žagal prav, reda sploh ni bilo.

Kako se je Rogelj učil ponarejati podpis.

Po večminutnem odmoru zaslisi predsednik še enkrat Mačka, v koliko ve, da je Rogelj popravljal rokopise.

Maček pravi, da je nekoč v pisarni Glavne posojilnice zaiotil Roglja, kako se je učil ponarejati njegov podpis. Vprašal je Roglja: Kaj pa to delate? Rogelj pa mu je odgovoril, da kar tako čečka ter da se njegovi podpisi najtežje ponarejajo. Takrat Mačku ni bilo mnogo mar, a pozneje v preiskavi se je nato spomnil in rekel, da na noben svoj podpis nič ne da.

Dr. Triller predlagal nato, da se smejo njegovi širje klijenti Turk, Maček, Čad in Putrich odstraniti od zaslivanja 57 prič, in se zato tudi v naprej odpove vsaki tozadenvi ničnostni pritožbi. Dr. Neuberger se strinja s tem predlogom. Predsednik Pajk načnani, da se bo o predlogu še sklepalo. Nato se prične

Veršeca blagajna takoj odprla. Tudi ni ničesar slišal o dolgu 30.000 kron. Pajk: Ali se spominjate, da je hodil dr. Hudnik v gostilno Auer, da bi se nekaj podpisalo. Kavšek: Da, šlo se je za dolg 5000 kron pri Glavni posojilnici. Rekel pa je, da ne bo nič podpisal, dokler se ne bo prepričal. Kavšek je viden grajsčino Thal ter jo cenil na 700.000 kron. Glede Putrichove trditve o velikanski množini lesa, pravi, da sploh ni mogoče, da bi bilo toliko lesa. Thal si je ogledal v enem dnevu, in mu je popolnoma zadostovalo.

Revizor in odbornik »Zadružne zveze« v Celju, priča Ku nej, poroča, da je sestavil zadnjo bilenco Glavne in jo predložil občnemu zboru dne 8. januarja t. l. Dvomljivih terjatev brez Pavšlerjevega dolga je bilo okoli 1 milijon 200.000 K. Pri vsem je dobil vtiš, da se je posojevalo lahkomisljeno in se posojila naknadno odobrila. Ko je sestavljal bilenco, ni imel časa presojati, kaj je pravo ali ne, zato je treba mnogo časa. Ko pa je hotel revidirati tudi Thal, je bil konkurs že napovedan. Po njegovem mnenju je glavna revizorjeva dolžnost, da pregleda posojila, na kaki podlagi so dovoljena, kakšno varnost imajo ter je treba pregledati tudi zapisnike, na kaki podlagi so se dovolila. Da bi se pa neplačane obresti pripisvale k glavnici posojila, kot se je to godilo pri Glavni, je manipulacija, ki jo doslej še ni nikjer videl. Krajige Zadružne zveze v Celju so mu na razpolago od leta 1908. O Glavni posojilnici je že pred dvema leti slišal, da slabo stoji. Ko se mu pokaže Joštovo revizijsko poročilo o Glavni posojilnici od 10. januarja 1908, pravi, da je popolnoma pravilno za tačno prakso. Kunej je že od leta 1906 v nadzorstvenem svetu Zadružne zveze v Celju. Pravi, da ko jim je Još predložil ob koncu leta bilenco in pripomočke, so kar hitro pregledali in odobrili, ker so se zanašali na Jošta. Glede provizij, ki jih je prejemal Još, ker je dovoljal takrat valcot ravnatelj Zadružne zveze v Celju, kar je smel, posojila Glavni, pravi, da to ne smatra za pregrešek, pač pa se mu ne zdi prav.

Priča Jakob Zalaznik je bil svoječasno tudi upravni svetnik Glavne posojilnice, a je prišel zraven že po nakupu Thala in se ne ve o celi zadevi ni spominjati. Veliko sej sploh nikoli nič spominjati. Veliko sej sploh nikoli stvar. Rogelj si je pač sposodil nekoč na njegovo ime 250 kron, pa mu jih je odpustil.

Priča Fran Pust izpose, da je na občnem zboru, ki ga je sklical likvidacijski odbor Glavne v Mestnem domu prišel skupaj s Čadom in ga v

se sicer ne moglo izkazati dobčka, je priča to potrdil.

Priča je bil tudi navzoč, ko se je pojasnilo da je bilo zapisano v knjigi prvotno ime Fr. Jošt, to pa izradirano in prepisano z Fr. Sakserjem.

Dr. Neuberger: Vi ste prisegli in morate govoriti resnico. Povejte mi, ste li res iz same hudobije napovedali konkurs, kakor se vam je to očitalo v listih?

Priča: Nikakor ne! Bil sem prepričan, da čimdalje se stvar zavlačuje, tem slabše bo, kajti po mojem mnenju vsak drug lahko svoje premoženje poskrije, le uradnik ne.

Dr. Novak: Kako ste mogli pri zaščanju v predpreiskavi trditi, da je bila zamenjava graščine Dol za dunajske hiše obremenjene s skupnim zneskom okoli 3.000.000 K, ki so pokrite le z 1.300.000 K, to je z današnjo vrednostjo teh hiš, kar gotovo ni bila dobra kupčija. Nihče pa ne bode trdili, da so dunajske hiše vredne 3 milijone.

Dr. Neuberger: Vi ste fungirali kot izvedenec, saj ste računski uradnik in ste tudi revidirali bilanco. Povejte mi, je li dopustno po Vašem mnenju, da se izkazuje na primer konto Lavrenčič & Domicelj z neizterljivim zneskom 165 tisoč krov med aktivni, na drugi strani pa rezervni zaklad s 156.000 K?

Priča izjavlja, da se to njemu ne zdi dopustno.

Dr. Novak in dr. Ravnhar ugovarjata, ker priča ni sodni izvedenec, na kar priča izjavlja, da je to njegovo privatno mnenje.

Dr. Novak je nato reklo: Stališče g. Bradaške nam je itak znano.

G. Bradaška je prosil g. predsednika, naj pozove dr. Novaka, da se izjavlja, kaj je hotel s tem reči, ker se čuti kot zaprisežena priča žaljenega in napadnega od strani dr. Novaka. Ne pusti si kot tak ničesar insinuirati. Predsednik je nato prepovedal dr. Novaku vse nadaljnje podobne opazke.

Priča Roza Počivalnik, uradnica Glavne posojilnice izpove, da je bila v knjigi vknjižena provizija prvotno na ime Fr. Jošt, Rogelj ji je pa ukazal, naj to izbriše in napiše Fran Sakserja.

Karel Kresal, uradni sluga Glavne posojilnice izpove, da pri sejah ni bil navzoč, pač pa je raznašal tožadevna vabilia. Gleda posojil mu je toliko znano, da so se dajala, predno so prišla v sejo. Rogelj se je večkrat jezik na Mačka, češ, da je Maček zelo siten.

Nato je predsednik ob 8. uri zvezčer prekinil razpravo.

Tretji dan.

Začetek ob 9. uri. Z ozirom na predlog dr. Novaka, da se zasliši kot izvedenec tudi Fr. Majer, ki je dejal, da je les v Thalu vreden 1.200.000 K, pravi državni pravnik, da se ne bo skliceval na izpoved K. Kauscheka, ki je cenil gozd samo na 700.000 K.

Rogelj očita Mačku in Putrichu.

Nato Rogelj očita Mačku in Putrichu, da bi kot bivša upravna svetnika drugih zadrug z neomejeno zavezo že morala vedeti, kakšno dolžnost imata pri podpisovanju zapisnikov Glavne posojilnice. Vsak dan bi moral biti en upravni svetnik kot dnevni komisar v Glavni posojilnici in vse nadzirati, pa jih ni bilo.

Nato nastopi dr. Oblak kot upravitelj konkurzne mase. Prevzel je pravde, ki jih je za likvidacijski odber začel, danes še ne ve, koliko se bo iztožilo. Obširno govoril o tožbah proti posameznim velikim dolžnikom. Pri Megliču se najbrž niti 77.000 ne bo dobro. Najteže je s Pavšlarjem, ker so tako silno različna mnenja o njegovih vodnih silah. Govoril je z dr. Lamptom. Dežela ima 12 projektov. Pavšlarjev pride v poštev le, če bo najcenejši in naj ugodnejši in pa stvar z Majdičem in Novakom urejena. Sploh ne namerava začeti z eksekucijo nepremičnin pri nobenem dolžniku, ampak bodo skušali s prodajo iz proste roke dosegči čim več za konkurzni sklad.

Terjatve zoper dr. Hudnika so skoro vse zavarovane na dunajskih hišah in na Thalu. Toda kdaj in koliko bodo bili, se ne ve. Kjer je ime Lavrenčič, tam je izguba; pri Maksu Lavrenčiču se bo težko kaj dobito. Turkov dolg je plačan. Kakor vsi dolžniki ima tudi Putrich vse polno ugovorov proti terjatvam in se tudi ne ve, koliko in kdaj se bo rešilo. Še največ upanja je pri Andreju Mauerju, samo kdaj bo kaj.

Terjatve zoper Teodora Fröhicha je izgubljena; čudi se le, da dr. Hudnik ni regresnim potom zahteval povračila od Brüder Pollak, cigar podpisa sta na Fröhlichovih menicah. Sedaj je regresna pravica proti njima zastarana.

Pri Lavrenčiču & Domicelj je že likvidacijski odbor predlagal, da se tožba opusti, ker ni nobenega upanja. Dosedaj je izterjal 78.540 K (Turk, Mařenčič), od manjših dolžnikov 88.600 kron, v poštni hranilnici je kakih 400 kron, reeskompitrali so za približno 200.000 K, tedaj je vsega skupaj okoli 400.000 kron. Položaj je danes tak: Manjši dolžniki so izterljivi in plačujejo svoje vloge, veliki dolžniki pa tega ne morejo in moramo čakati, ker če se začne z dražbami, se bo dobilo manj, kot z mirnim prodajanjem.

Dr. Oblak povedarja na vprašanje dr. Sabotja, da je Knific zelo slabo informiran o dolžnikih in položaju Glavne posojilnice. Knific namreč se nahaja na svobodi in je v pomoč dr. Oblaku v Glavni posojilnici.

Dr. Ravnhar hoče imeti konstatiранo, da Rogelj ni bil nikak ravnatelj Glavne posojilnice, ker ni našel v Glavni posojilnici dr. Oblak njegove službene pogodbe.

Predsednik Pajk naznani sklep so dišča, da obtoženi upravni svetniki Turk, Maček, Čad in Putrich do sobote lahko zapustijo sodno dvorano. Obtoženci zapuste sodno dvorano.

Priča o Joštovih zadevah.

Prvi se zasliši inženir Miha Vojšnjak, 74leten starček, znan slovenski zadružnik in predsednik Zadružne zveze v Celju. Obširno razloži zgodovino, kako je prišlo do Zadružne zveze v Celju. Predsednik Pajk ga pozove, naj se izjavlja ali mu res ni bilo znano, da Glavna posojilnica ni imela posojila samo pod kontom »tekoči račun«, ampak tudi pod kontom »naložbe«. Priča razlagajo opravilni red Zadružne zveze v Celju. En član načelstva (tisti čas dr. Kukovec) je bil blagajniški nadzornik in ta je z ravnateljem vodil blagajniške in pisarniške posle. Imeli so načelo, da se zadružam z neomejeno zavezo da tolikrat po 500 krov kredita, kolikor članov ta šteje. Protestira proti »Slovenskemu Narodu« ali pa proti obtožnici, če ta to trdi, da se je dalo Glavni posojilnici tolike vsote brez vsake varnosti. Varstvo obstoji ravno na pravilih in opravilnem redu. Proti Joštovi povedi, da se je pri vseh sejah celjske Zadružne zveze polagalo važnost na varnost kredita, hitro plačljivost in visoko obrestovanje.

Dr. Frlan: Koliko je smela Glavna posojilnica dobiti kredita po pravilih v opravilnem redu?

Priča: Po opravilih in opravilnem redu ni imela nobena zadružničanka pravice zahtevati od Zveze kredita. Tega je dovolilo šele načelstvo po zaslijanju revizorja; če se jim je potem zdelo varno, tedaj šele je nastopilo to, da se je na vsacega člena Zadruge z neomejeno zavezo smelo dati 500 krov. Ne spominja se po tolikih letih, ali se je o Glavni posojilnici poročalo v sejah.

Državni pravnik dr. Neuberger: Rekli ste, da se je sklepal o dovoljevanju kredita šele na podlagi revizorjevih poročil. Če dolžni obtožnica — in to bom dokazal — da je Jošt leta 1904 grajal uradnike posojilnice v Ormožu, zakaj nalagajo pri Glavni, in če je še leta 1906 govoril drugim, da je pri Glavni nevarnost in naj svoj denar ven vzamejo, — če Vam je potem Jošt pri sejah poročal, da je pri Glavni posojilnici varno, ali je to pošteno, ali se more Jošt zagovarjati? V zapisnikih stoji, da je odbor dovolil te kredite. Priča Vošnjak pravi, da bi to ne bilo pošteno. Dr. Frlan vprašuje, kakšna je bila leta 1906 v Celju splošna sodba o Glavni posojilnici. Priča njen položaj ni bil znan, malo čuden pa se mu je zdel naslov »Glavna«.

Dr. Frlan: Kakšen vtis ste imeli od Jošta.

Priča: Jaz sem zaupal Jošt, ker nisem imel vzroka za nezaupanje.

Dr. Frlan: Ali ste imeli vzrok, se pritoževati nad revizijskimi poročili Jošta?

Priča: Nisem imel vzroka, sam se pa prepričati ni mogoče.

Jošt vpraša Vošnjaka, ali mu je morda znano, da so imeli leta 1904, ko še ni bilo Zadružne Zveze kot denarne centrale, zadruge naročeno, da naj se njihov denar steka za to bodočo Zadružno Zvezo.

Predsednik ustavi nadaljnja vprašanja in zapriseže pričo dr. Jožeta Vrečko, ki je bil tudi član načelstva Zadružne Zveze v Celju. O posojilih Glavni posojilnici se spominja, da je bilo v neki seji sklenjeno, da mora svoj prekoraceni kredit vračati, mesečno

vsaj 20.000 K. Predsednik Pajk prebere neko pismo dr. Žerjava na dr. Kukovca, ki je sicer silno zanimivo za razmerje in tedanje napetost med Zadružno Zvezo v Celju in novo Zvezo slovenskih zadrug v Ljubljani, a po izjavi priče nima nobene zveze z Glavno posojilnico. Jošt sam mu je enkrat povedal, da je kredit Glavne posojilnice prekoracen; poslal je, ker so tako prosili. Priča je zatrjeval, da ta zavod dobro dela, in Gl. pos. je moral tudi po 20.000 K mesečno vračati.

Dr. Frlan vprašuje, ali se je v sejah poročalo o posameznih naložbah. Ali so se prebrali sklepi odborovih sej? Priča: Sklepi so se takoj pri sejah napisali in podpisali. O Joštu ni imel slabega mnenja. Položaj Glavne mu ni bil znan. Za pasivitet Glavne je izvedel sele po časopisih.

Državni pravnik najprvo protestira, da zagovorniki po 20 krat stavijo enaka vprašanja, nato pa vpraša pričo, ali bi dovolili take kredite, če bi vedeli, da je bila Glavna posojilnica leta 1906 za 140.000 K pasivna. Priča: Gotovo ne.

Nato se zasliši predsednik nadzorstva Zadružne Zveze v Celju dr. Alojzij Brenčič. Znana so mu ta posojila. Jošt mu je povedal za 200.000 K in o tem, da je Glavna posojilnica vrnila okoli 20.000 K.

Šele kasneje je zvedel, da je Glavna imela okoli 300.000 K, in sicer na dveh računih. Že 4 ali 5 let je vedel, da Gl. pos. slabo stoji. Na vprašanje drž. pravnika potrdi, da bi ne dovolili takih posojil, če bi vedeli, da je l. 1906 pasivna za približno 200.000 K.

Državni pravnik: Ali ni to Vaša škoda?

Dr. Brenčič: Gotovo, ker ne moremo razpolagati z denarjem?

Državni pravnik: In kdo bo plačal to škodo?

Dr. Brenčič: Zadružniki Glavne posojilnici.

Predsednik Pajk naznani, da se tudi Zadružna Zveza v Celju pridružuje kazenskemu postopanju proti Joštu.

Dr. Oblak: Leta 1907. je revidiral revizor od »Allgemeiner Verbanda« na Dunaju Zadružno in Glavno; tako tudi leta 1910., in Vi ste se čutili po teh revizijah pomirjene.

Dr. Brenčič: Da. Zaupanje v Jošta ni bilo nikdar omajano.

Dr. Frlan: Ali je tudi državni revizor imel vpogled v tiste skrite knjige, o katerih ste govorili.

Priča: Da.

Dr. Frlan: Pa članicam-zadrugam se je dovoljevalo posojila v sejah? Priča potrdi.

Dr. Frlan: Po opravilnem redu je smel ravnatelj odvišni denar sam nalogati.

Priča: Da. Jošt pa sam denarja ni mogel jemati iz blagajne, ker je imel en klijuč blagajniški nadzornik.

Dr. Frlan: Ni mogel!

Zasliši se priča Anton Mirnik, sedaj blagajnik pri Zadružni Zvezi v Celju. Prej ni bil član načelstva, zato je šele kasneje zvedel za te zadeve. O Joštu je slišal, da je bil vosten uradnik. O kreditih in zalogah je Jošt vedno poročal pri sejah in je bil priložen izpis kreditov. Če je bil izpis zalog prilogen, se ne spominja. Jošt je smel dati Glavni posojilnici 300.000 K, če bi imela 600 članov in seve, če bi bilo varno.

Državni pravnik: To tudi jaz trdim. Če bi bilo varno.

Zasliši se priča Ivan Rebek iz Celja, ki pa ne izpove nič novega.

(Dalje pred telefonskimi poročili.)

Volilno gibanje.

Okrat Vrhnik—Idrija—Logatec—Cirknica.

JOSIP GOSTINČAR,
posestnik v Ljubljani.

Vpraša se nas, če je neobhodno treba na glasovnici pristaviti tudi ulico in hišno številko (Karlovška cesta 13)? Na to vprašanje odgovarjam, da to ni potrebno, ker v Ljubljani ni nobenega drugega posestnika tega imena in razum tega ve vsak otrok, da se gre za dosedanjega poslanca Josipa Gostinčarja. Zakon zahteva samo, da se kandidata na glasovnici jasno označi. Če je tedaj zapisano na glasovnici »Josip Gostinčar, posestnik v Ljubljani«, je oseba kandidata označena popolnoma jasno in je izključen vsak dvom.

Volilni okraj Litija — Višnja Gora Radeče.

Franc Povše, deželni poslanec v Ljubljani.

Tajen liberalen shod na Vačah je imel na binkoštni ponedeljek zjutraj števni kandidat Jos. Reisner v spremstvu litiskskega pisarja Rogliča. Ubogi Reisner! V Ljubljani je na shodu trdil, da naši vo-

slanci preveč store za kmeta, pri nas je podelil, da ne store nič. Liberalci so vedeli, da za tako duševno hrano ni vsak. Zato so na ta skrivni shod v gostilno liberalnega župana Zarnika povabili samo take, ki znajajo kaj prenesti. Prišlo jih je ravno 26 (šestindvajset), pa še ti niso bili vsi liberalnega mišljenja. Reisner jim je lahko obeta hribi in doline, saj je vedel, da ne bo izvoljen. Zatrdil je tudi, da mora pasti cena živin tako, da bodo dobili par lepih volov za 500 krov in eno tele bo stalo deset krov. Nastal je splošen smeh in ploskanje. Če Reisner tega ploskanja ni razumel, mu ne moremo pomagati. Ko je še razdal nekaj liberalnih letakov in brošuric, »Kam gre denar naših davkoplacovalcev«, jo je odkupil na nove poraze proti Podšentjuriju.

Volilni shod v Radečah pri Zidanem mostu.

Za binkoštno nedeljo so bili napovedani volilni shod socialni demokrati. Da bi vsaj par kalinov v svoje zanke vjeli, so ga bili sklicali kar na prostem sredi trga, da bi ljudem, ki bili od jutranje maše, svoj evangelij razlagali. Topot so se pa vrezali. Niti enega poslušalca ni bilo kljub vsej agitaciji. Zato je moral naročeni govornik odkuriti. Pri nas ni prostora za zabavljače, ki ničesar ne store za ljudstvo.

Vse drugače pa je uspel shod binkoštni ponedeljek. V Narodnem domu se je zbral do dvesto mož volilcev. Shod je otvoril sklicatelj g. Ravnikar, predsednik Kmečke zveze. Med splošnim dobrovajanjem in živio-klici na našega poslanca Franceta Povše, da predsednik besedo našemu kandidatu. Svetnik Povše razloži nato v poljudnem, nad eno uro trajajočem govoru program S. L. S. in pokaže, koliko dobrega je S. L. S. storila za naše ljudstvo na gospodarskem in narodnem polju. Zato so se ob kon

voril za njo in bi se postavila na politično stališče. Egalno je, komu liberalci na tak način razbijajo shode, toda vidi se, da sila bolezni pred smrtoženje daleč, daleč, tudi do skrajnosti take taktike, kakršno oni improvisirajo in jo raztezajo na Kras, katero je namejeno zoper kandidata Stepančiča in za dr. Gregorina. Obsodbe je vredno to delo na eni strani, na drugi pa hvale, ker pomaga liberalcem do popolnega poraza in ker jim gladi pot do mirnega — groba.

Nove vojske na Balkanu.

Rusija je znala, zakaj da je tako odločno posredovala pri turški vladni, da se ohrani mir. V tistih pokrajinih, kjer ima še danes Avstro-Ogrska svoje pokroviteljstvo na papirju, se gode zelo važne politične stvari, za katere se je pokroviteljica ljudstva teh pokrajin, naša država, hočeš nočeš, morala prizeti zanimati. A o tem pozneje. Rodovi katol. Miriditov so proglašili svojo neodvisnost, črnogorski kralj odkrito izjavlja, da bo pričel s Turki vojsko. Bolgarsko ljudstvo komaj čaka, da požene Turka v Azijo, Grki bi se tudi najraje spopadli s Turki. Nedavno že smo poročali, da je črnogorski kralj izjavil, da je neizogibna vojska s Turčijo, poročali smo tudi, da so proglašili Miriditovo neodvisnost. Črnogorski kralj je tudi izjavil, da so odgovorne velevlasti, če izbruhne vojska. Črnogorski kralj je še pristavljal, da ko bi se mogel zanesti na Bolgare in na Grke, bi takoj udaril.

Mirziti, ki so proglašili svojo neodvisnost, so najmočnejši albanski rod. Njih število cenijo na 30.000. Prebivajo v severni Albaniji, med južno črnogorsko mejo in Jadranskim morjem. Znali so si vedno ohraniti nekako samostojnost. Večinoma so katoličani. Vlada jim knez (preuk) iz rodu Žon. Sedanje preuka Bib Dodo je prognal Aba ul Hamid v Malo Azijo. Mladoturki so mu dovolili, da se je smel vrneti v domovino. Vstaški Mirziti so dobro oboroženi. Imajo celo gorske topove. Ljudstvo je krepko, bojažljivo, trpljenja in težav navajeno, kar ni nič čudnega, ker prebiva v goratih krajinah.

Iz Podgorice je došlo še nepotrejeno poročilo, da nameravajo vstaški Albanci napasti Skader. Tudi dozdaj mirni mohamedanski Albanci so se pridružili vstašem. Albanci so pogumni, ker se trdi, da razsaja med turškimi vojaki legar in da Turki dezertirajo.

Turki poročajo, da zanje položaj ni nevaren, ker imajo močno armado v pobunjeneh krajih in da bodo zadušili vstajo.

X X X

Danes so došla naslednja poročila:

Avstro Ogrska proti Turčiji.

Današnji "Fremdenblatt" objavlja daljši članek, naslovljen na Turčijo. Glasilo našega zunanjega ministra očita Turčiji, da je sama s svojim ostrom nastopom po vstaji l. 1910. povzročila sedanjo vstajo. Turčija se ni ozirala na svarila avstrijske diplomacije, da ne kaže ostro postopati z Albanci, če se hoče ohraniti zvestoba Albancev.

Z Albanci se mora postopati res liberalno in se Albanci ne smejo streti, marveč se mora Turčija spriznati z njimi, dvigniti njih gospodarsko blagostanje, da se priklopil Albanijski turški državi. Avstrija se živo zanima za albansko politiko, ker hoče dobre razmere s Turčijo, ker simpatizira z Albanci vseh treh verolozvedanj in ker je zaščitnica albanskih katolicanov. Avstro Ogrska sicer smatra albanske zadeve kot notranje zadeve Turčije, a želja, da se ohrani evropska Turčija in tradicionalne zvezne v Albaniji narekujejo avstr. diplomaciji, da izjavi svoje mnenje o sedanjih turških nevzdržljivih politiki.

Italijani za Albance.

V italijanski zbornici je naglašal posl. Chiesa, da mora čuti Evropa glas ljudstva, ki brani s krvjo svojo svobodo.

Pozivi na vstajo. — Novi boji.

"Lokalanzeiger" poroča, da so razdelili 200.000 oklicev, v katerih se zahteva samostojna Albanija. Pri Kopliku so bili novi boji. Turkov je padlo 200 mož. — Alesio je napadlo 1000 mož. Dobro oboroženih jih je bilo 300, ostali so imeli zgolj sekire, jatagane in revolverje.

Črnogorci mobilizirani.

Dunajski vojaški krogi so dobili poročila, da je v Črnigori že 30.000 mož pravljjenih na vojsko. V Črnogoru so že prišli tudi vsi Črnogorci iz inozemstva, tako da bo v slučaju vojske s Turki razpolagal Črnogora s 50 do 60 tisoč možmi.

Spominjajte se pri vseh prireditvah, pri vseh veselih in žalostnih dogodkih „Slovenske Straže“!

Dnevne novice.

+ Na delo za sijajno zmago Vseslovenske Ljudske Stranke. Se nekaj dni nas loči od 13. junija. Termen je že zelo kratek in treba je, da izpolni vsak naš somišljenik v polni meri svojo dolžnost, da bo zmaga na celi črti častna in sijajna. Razpoloženje za naše kandidate je v vseh okrajih izborni. Poročila iz vseh shodov so ugodna in pravijo o velikem navdušenju. Treba je samo, da poskrbimo za mnogoštvilno udeležbo na dan volitve. Zaupniki in zavedni somišljeniki, agitirajte od moža do moža, razdelite si vasi po hišah in poskrbite, da bodo šli vsi mlačneži na volišče. Obračamo se tudi do našega ženstva, ki naj nam pomaga. Žene in dekleta, povejte svojim brezbržnim možem, očetom in bratom, za kaj se gre.

Poskrbimo, da nihče ne ostane doma, in potem bo zmaga naša in popolna. Zavedajmo se, da moramo z našimi nasprotniki za vedno obračunati. Nobeden zaveden kmet in mladinci naj nikar ne pozabi, da so ljudje, ki se sedaj smukajo okrog nas, in lovijo naše glasove, zavezniki ljudi, ki so imenovali slovenske kmečke fante — svinje, da so ti ljudje slovensko ljudstvo psovali na najgrši način. Iz nekaterih krajev poročajo, da hodijo liberalni agitatorji okoli in popisujejo ljudem glasovnice. Posebno predzorno vrši to učitelj Korbar v Preserju. Pažite na liberalne agitatorje, preprečite njihove nakane in preskrbite povsod, da bodo glasovnice pravilno izpolnjene. Zaupniki naj bodo povsod čuječi, da jih v zadnjem trenotku ne ogoljuja nasprotnik! V prihodnjih dneh bodi najnajvažnejše delo, delo za sijajno zmago Vseslovenske Ljudske Stranke!

+ »Slovenec« in »Glavna posojilnica«. Dr. Triller ima na naš list prav posebno piko. Ob vsaki primerni in neprimerni priliki se vanj zaganja; neštetokrat je že naš list napadel v ljubljanskem občinskem svetu, v dež. zboru, in včeraj si ga je privoščil v porotni dvorani pred sodiščem. S preračunjeno umetno advokatsko ogorčenostjo je hotel na vsak način napraviti med sodnimi funkcionarji neko odiozno razpoloženje proti našemu listu v prilog obtožencem. Dr. Triller je včeraj pred sodiščem izjavil, «da se je v javnosti včeraj napadel te štiri može (dr. Triller zagovarja Čada, Mačka, Putricha in Turka), da so izlorabili denar »Glavna posojilnica« za svoje lastne osebne špekulacije in da proti temu protestira.« Temu protestu se je pridružil tudi dr. Neuberger: Mi bi k temu protestu tole dostavili: Gospoda naj vzameta v roko naš list od torka in naj se prepričata, da razven Turka nobeden izmed dr. Trillerjevih klientov niti imenovan ni, še manj pa, da bi pisali, da so ti može denar »Glavna« za svoje lastne špekulacije zlorabili. Kdo so tisti špekulantje, kateri smo v dotični številki splošno imenovali, dr. Triller dobro ve, še bolj pa državni pravnik Neuberger, ki piše v obtožnici:

»Glavna posojilnica se ni vodila na korist občinstva, temveč na korist dr. Hudnika in nekaterih njegovih znancev,« in da je posledica, da je imelo 11 dolžnikov izposojenih 3,242.700 K 19 vin, dočim odpade ostanek 604.097 kron 13 vin. na 270 drugih dolžnikov.«

Na drugem mestu zopet pravi, da »v hujši roke denar sploh priti ni mogoč.« Ce se torej čuti dr. Triller kot plačani zagovornik poklicanega za kake proteste, naj jih kam drugam naslovila, ne na naš list. Mi smo samo pisali, »da je vse špekuliralo, tako člani načelstva in nadzorstva, posojiljemalcii in tudi veliki vložniki.« Nikjer pa ni list pisal, da so vsi člani načelstva in nadzorstva špekulirali. Sicer pa naj špekulira zaradi nas kdo hoče in kakor hoče; mi smo hoteli to pribiti, da se sme špekulirati le z lastnim denarjem. Ce se pa z zadružnim, morajo skrbeti načelstva z druga za varnost tega denarja in morajo biti područeni o načinu te špekulacije in skrbeti za kontrolo. — Drugi, ki se je te dni v nas zadrl, je včerajšnji »Narod«, ki pravi, da »poizkuša »Slovenec« na tako nesramen način vplivati na porotnike in jih nahujskati proti obtožencem, da svet kaj takega ni videl.«

Priponjamo, da naš list ni niti črke zapisal ne o sodbi, ne o porotnikih, torej ne more biti o kakem vplivu na porotnike niti najmanjšega govora. Ce smo pa označili nekatere ljudi pri »Glavnem za špekulant«, imamo dovolj vzroka za to; če pa misli »Slovenski Narod«, da so ti može največji dobrtoniki našega naroda, je pa to stvar okusa in pa prav poseben naziranja o sodbi teh mož. — Kot tretji se je obregnil ob naš list »Jutro«. Ta pravi, da smo obtožnico falsificirali. To je zopet infamna laž. »Jutro« in »Narod« sta res vri-

nesla samo izvleček in markantne stvari izpustila, samo mi smo prinesli obtožnico v celoti. Ti napadi imajo gotov namen; nam je popolnoma vseeno, ali ga dosežejo ali ne. Mi smo si že ustvarili svojo sodbo o »Glavni« posojilnici, kakšno si ustvari porota, je za nas popolnoma irrelevantno. Zato nismo popolnoma nobenega vzroka, da bi kak vpliv izvajali na sodbo porotnikov, še manj pa, da bi imeli kak interes na sodbi teh obtožencev. »Narod« je pač v političnih pravdah proti našemu listu in somišljenikom prinašal cele pole tendenčnih člankov, da bi tako na javnost vplival; razmre med nami in ljubljanskimi porotniki pa so bile vedno take, da je naravnost smešno govoriti o kakem našem vplivanju na porotnike.

+ Državni zbor bo po poročilih došlih z Dunaja sklican 11. julija. Ministrski svet še ta teden določi dan. Poletno državnozborско zasedanje bo kratko. Konstituirala se bo z golj zbornica. Niti to ni gotovo, če poda Bienerth poleti kako politično izjavo. Prestolni govor bo imel prestolonaslednik. Sobotne avdice sova Aerenthala, grofa Montecuccolia, grofa Khuena in barona Bienertha v soboto pri prestolonasledniku so bile že v zvezi z vsebino prestolnega govorja.

+ Potrijen sklep deželnega zebra vojvodine Kranjske. Cesar je potrdil sklep z dne 18. februarja letos, ki dovoljuje občini Čelje, okraj Postojna, pobirati 174 odstotno doklado.

+ Hrvatski avtomobilisti v Postojni. Člani I. hrvatskega avtomobilnega kluba v Zagrebu so o Binkoštih napravili skupen izlet v Postojno. Vozili so v nedeljo 4. t. m. preko Zaprešića, Brežic, Novega mesta v Ljubljano, kjer so večerjali v »Unionu« in prenočili. Drugo jutro so se odpeljali v Postojno, nekaj jih je pa obiskalo tudi Bled.

+ Nesreča na kolodvoru državne železnice v Trstu. Župnika Berlic in Piber ter soproga župana Jana ranjeni. Včeraj zjutraj se berolinski vlak, ki prihaja v Trst ob 8. uri 50 minut, ni dal ustaviti, ko je pridržal v kolodvorsko lopo državne železnice in je zadel ob železni steber, ki se nahaja ob koncu tira. Sunek je bil tako močan, da sta se zlomila odbojnica toliko na lokomotivi, kolikor na stebru in je tudi lokomotiva s prvimi dvemi kolesi skočila s tira. Toliko prva predprečna kolikor tudi druga lokomotiva sta bili precej poškodovani. Vsled silnega sunka je bilo ranjenih 10 do 12 pasažirjev, a nobeden težko. Najbolj ranjen je bil železniški kontrolor, ki ga je sunek butnil ob steno in se mu je radi tega strgala koža pod očesom. Stroj je vodil gosp. Mihevc, ki so ga takoj zaslišali na zapisnik. Vendarsko mi doznali, da je lokomotiva vozila v kolodvorskem lopo kakor navadno in torej gospoda Mihevca ne zadene nikaka krivda, temveč je nesreča nastala, ker je bil stroj nekaj pokvarjen in zavora ni pravilno funkcijonirala. Prvi vzrok nesreče je »šparistem«. Strojevodja predprečne lokomotive je bil prenjen dan v službi od 5. zjutraj do 11. zvečer, torej celih 18 ur. In če človek gre ob 11. uri zvečer iz kurilnice domov, pač ni mogoče, da bi morebiti kar na komando zaspal. Zjutraj ob 5. pa je dotični strojevodja zopet moral v službo. Torej po 18urni službi 6 ur jaka problematična počitka. — Tudi mnogi potniki so poškodovani. Od druge strani se nam poroča: Sunek je bil tako silovit, da so nekateri potniki padali po tleh, drugi pa odleteli v stene. Nekaj jih je tudi krvavelo. Med potniki sta bila tudi duhovna svetnika J. Berlic in poslanec J. Piber, prvi je bil poškodovan na glavi, drugi na obeli rokah. Žena gosp. župana Jana iz Gorj je ranjena na levem kolenu na nogi.

+ Akutna gastro-enteritis v Trstu. To bolezen, ki se radi raznih enakih simptomov (grize in bruhanja) imenuje tudi »cholera nostras« nasproti »cholera asiatica«, prvi koleri, je zelo običajna poleti in zlasti nevarna zato, ker strašljivci pri njej takoj mislijo na pravo kolero. Tak slučaj se je priprtil v pondeljek zvečer v ljubljanskem prenočišču v ulici Pondares. — Zbolel je 22letni podajal Ivan Caffieri, ki je bil radi previdnosti prepeljan v bolnišnico pri Sv. Mariji Magdaleni v Trstu.

+ Novačenje v Škofji Loki. Pri novačenju v Škofji Loki za škofjeloški okraj so potrdili dne 1. junija med 112 mladenci 25, dne 2. junija med 104 25 in dne 3. junija med 104 26 mladenci.

+ Milijonska dedičina. List »Neue Freie Presse« z dne 27. oktobra 1876. leta je prinesla na 4. strani pod zgorajšnjim naslovom sledečo novico: »Iz Marzilje se nam piše: Pred večimi leti je umrl na Holandskem neki general tujega pokolenja, brez otrok in družine in brez pravnih dedičev. Njegovo premoženje je bilo znatno

ter se ga je polastila holandska vlada. Zadeva je bila že pozabiljena, ko sta naenkrat francoski zunanji minister in nemški državni kancelar obvestila holandski kabinet, da reklamirajo bogato dedičino umrela generala sorodnika, ki žive v Marzilji in onstran Rena. Holandska vlada ni hotela spočetka ničesar vedeti o tem, zahteve dedičev pa so bile vedno silnejše in holandska vlada se ni mogla tej zadevi nič več odtegniti. Ta zadeva se je zadnji čas tudi uredila. Premoženje, ki ga je zapustil na Holanskem umrl Novak znaš skupno z obresti 159,322.000 frankov, ki so jih dobili dediči. Dedič v Marzilji je 19 letni Georges Martinengo de Novack, ki je bil dijak tamkajnega liceja; doslej je delal pri svojem stricu, trgovcu z železom in lesom. Prvega januarja 1877. mora holandska vlada izplačati prvi obrok dedičine, namreč 16 milijonov; v 10 letih bo izplačana vsa ostala dedičina.«

+ Poštni nabiralnik, kakršen bi ne smel biti, imajo na Ježici. Te praznike so zopet pošiljatve, kakor že večkrat, obležale v nabiralniku, namesto da bi mož, ki ima za to skrbeti, pošiljatve pravočasno pobral iz nabiralnika. Treba je poskrbeti za red!

+ Nagloma je umrl, zadet od kapl glavnega urednika »Triester Zeitung« g. dr. Fran Lang v starosti 47 let.

+ Slovenca povozil vlak v Ameriki. V Salle, Ill., je povozil vsak Slovencu Josipa Kapša.

+ Zopet žrtev neprevidnosti s puško. Posestnik Mihail Blaznik v Žihpolju na Koroškem je prišel z lovo domov in je obesil nabasano puško v veži. Kmalu nato je počil strel. Hlapac J. Lentschacher je neprevidno ravnal s puško, ki se je sprožila ter ga je zadel smrtni strel.

Šlajerske novice.

+ Zdravnik dr. Sernek med surveži. Na shodu v Babnem dne 4. t. m. je neki nahujškan pijan hlapac skočil v prisostva S. K. Zveze, stregal iz obraza očali in jih zdrobil ter mu zadal rane na čelu. A tudi dr. Sernek istemu svojemu protigovorniku ni mogel z drugimi argumenti priti do živega, kakor da ga je dejanski napolnil. Vprašamo zdravniško kamoro, ali se to strinja z dravniško častjo? Mislimo tudi, da bi v Celju še en zdravnik, katoliško-narodnega mišljenja, prav lahko izhal!

+ Počasi študira. Zdravnik Sernek je na shodu na Babnem rohnel proti plaču duhovnikov in proti denarju za maše. Raje bi se spravil nad odvetniške plače svojih sorodnikov! Pometaj pred svojim pragom! Rekel je tudi, da je štiri leta študiral, predno je dobil vkup »cifre« cerkvenega premoženja. To si pa res dolgo študiral! Koliko let še bi le potreboval, da bi preštudiral, kako voditi dr. Storovo gospodarstvo? Škoda, da ti sodnja ni dala časa! Zato se še tudi slovenske slovnice nisi mogel naučiti, ker toliko let za vse rabiš. Drugače ne bi rabil izrazov kakor: »Sklicale smo tota volilni shod itd.« S prav Tvojo slovenščino je dobro odgovoril kmet, ki ti je rekел: »Ali ste se prišli »raufat« med nas, pavre.«

+ V celjski okolici so v zadnjem času liberalci sklicali tri shode, na Savi, na Babnem in v Lekovcu. Na vseh treh so pogoreli s svoj

steršča, kandidata "Vseslovenske Ljudske Stranke dr. Vinko Gregoriča in deželnega odbornika dr. E. Lampeta so spremjale navdušene ovacije zborovalcev. Obširnejše poročilo o tem izpostavljeno shodu še priobčimo. Iz poročila bodo vsi ljubljanski volivci lahko spoznali, da imajo samo eno pot, ako sodijo z razumom, ne s strastjo — voliti dr. Vinko Gregoriča.

Ij VI. Umetniška razstava v Jakopičevem paviljonu, ki je bila ravnokar otvorjena, ostane odprta do srede meseca julija. Da se privabi večje število obiskovalcev, srečkale se bodo, v slučaju, da dosežejo prodane vstopnice število 3000, tri darila, obstoječa iz treh izvirnih umotvorov. Ker služijo vstopnice enočasno kot srečke, se prosi obiskovalce, da jih blagovolijo shraniti.

Ij VI. Umetniška razstava. Kupljene ste bili na dan otvoritve slike: »Ob Idrijeti« Iv. Vavpotiča in »Morje« H. Gerbiča.

Ij Šentpetersko prosvetno društvo v Ljubljani vabi k blagoslovitvi društvene zastave dne 11. junija 1911. V nedeljo, dne 11. junija: Ob 9 uri popoldne sv. maša v cerkvi sv. Petra. Poje društveni mešani zbor. Ob pol 1. uri dopoldne zbiranje društev pred Ljudskim domom. Ob 1. uri popoldne pozdrav društev pred Ljudskim domom, na kar se sprevod uvrsti. Točno ob pol 2 uri odhod v župno cerkev po Cesarju Josipa trgu, Poljanski cesti. Škočji ulici, Sv. Petra cesti. Ob 2. uri slavnostni cerkveni govor. Nato blagoslov društveno zastavo preč. gospod župnik Fr. Pavlič. Po cerkvenem opravilu se uvrste društva v sprevod, ki gre nato po Svetega Petra cesti, Resljevi cesti in Komenskega ulici v Rokodelski dom, kjer se vrši veselica na vrtu in v vseh prostorih doma. — Spored veselice: 1. godba, 2. petje, 3. srečov, 4. brežični brzjav, 5. kupleti in drugo. Na vrtu bodo različni pavilioni, izvirna posebnost: udmatki muzej. Pri sprevodu in na vrtni veselici sodeluje slavna domžalska godba. Začetek ob 4. uri popoldne. Vstopnina za osebo 40 v. Orli v kroju vstopnine prosti. V slučaju slabega vremena se vrši veselica v vseh notranjih prostorih Rokodelskega doma.

Ij Samoumor poslovodje. Predvčerajšnjim je odšel iz trgovine tvrdke Souvan poslovodja tvrdke Ferdinand Souvan gosp. Franc Urek, ne da bi se vedelo kam. Danes je prišlo poročilo iz Kranja, da se je g. Urek v Kranju obesil. Denarja je imel pri sebi le 16 vin. G. Urek je že dalje časa trpel na živčni bolezni.

Ij Promenadni koncert »Slovenske Filharmonije« se vrši jutri v petek od pol 8. zvečer v »Tivoli«. — Spored: 1. Eilenberg: »Vedno čvrsto«, koračnica; 2. I. Strauss: Ouverture k opereti »Princ Metthuzalem«; 3. O. Strauss: »Trilala« valček iz operete »Pogumni vojak«; 4. Gounod: »Cvetke ljubljene ve!...« Pesem iz opere »Faust«; 5. Wagner: »Kraljeva pesem in zbor mornarjev iz opere »Večni mornar«; 6. Morena: »Telefunken«, potpouri.

Ij Zopet kolo ukradeno. Danes zjutraj je bilo v starem vojaškem skladisču ukradeno zidarskemu polirju g. Ivanu Kramarju že obrabljeni kolo »Preciosa« vredno okoli 60 K. Kolo je črno pleskano in nima desneg korkovega ročja. Policija je tatu nememu 15 letnemu dečku že na sledu.

Ij Čegava je ročna torbica. Pri aretaciji nekega 13 letnega dečka je policija odvzela sivo ročno torbico pumpaduro v kateri je bila prazna viška steklenica in nož. Lastnica naj se zglaši na policiji.

Ij Zblaznela je v Gradišču štev. 5 kuvarica Marija Kumelj in sicer tako močno, da so jo morali na odredbo z rešilnim vozom odpeljati v deželno blaznico.

Ij Neprevidna kolesarja. Včeraj je delavec Fran Rupnik po Tržaški cesti tako neprevidno vozil, da je zadel 13 letno šolsko učenko Anglo Soklicovo in jo na desni roki telesno poškodoval. — Tudi po Poljanskem nasipu je nek kolesar tako neprevidno dirjal, da je zadel in podrl 5 letnega Friderika Jordana ter ga istotako znatno telesno poškodoval.

Ij Poročil se je gospod Jakob Pir, pažnik prisilne delavnic z gospodinčno Slavico Luker, delayko tobačne tavarene in požrtvovalno članico naših društev. Bilo najsrečnejše!

Ij Umrli so v Ljubljani: Uršula Celdnik, pomožna usmiljenka, 41 let. — Silva Kosmač, postreščkova hči, 5 let. — Marija Rožanc, hiralka, 72 let. — Marija Langus, zasebnica, 77 let. — Rudolf Lichtenegger, c. in kr. pešec, 22 let. — Ivan Trobec, poljski delavec, 29 let. — Ivan Schmidt, godec, 18 let. — Barbara Pečan, delavka, 55 let. — Marija Zabukovec, delavčeva hči, šest let. — Valentin Bukovnik, občinski ubožec, 52 let. — Albina Lampret, de-

lavčeva hči, 2 leti. — Ivana Kunauer, posestnikova hči, 3 leta. — Neža Zajc, krovčeva žena, 73 let. — Helena Nograšek, hči užitninskega paznika, šest tednov.

Nadaljevanje obravnave o „Glavni posojilnici.“

Revizor liberalne Zadržne Zveze v Celju.

Miloš Stibler, revizor Zadržne Zveze v Celju, je revidiral Glavno posojilnico 3. in 4. marca 1910. Prečita se tozadevno revizijsko poročilo, ki pravi med drugim, da je bilanca za leto 1909. pravilno sestavljena, knjigovodstvo v vzornem redu in da se upravlji svet in uradništvo vestno trudijo za prosphek posojilnice. — Glede kredita Glavne posojilnice pri Zadržni Zvezi v Celju izpove isto kakor prejšne priče. Pove tudi, da se je v knjigo dolžnikov v dobro vpisalo Glavni posojilnici 100.000 K, še isti dan pa teh 100.000 K vpisalo v knjigo vlog.

Predsednik: Ali ste pri reviziji kaj vprašali glede dvomljivih terjatev?

Stibler: Rogl je izjavil, da so vsa posojila popolnoma varna. V seji Zadržne Zveze sem poročal, da so nekatera posojila jako dvomljiva, nakar se je sklenilo, da mora Glavna posojilnica ta posojila takoj izterjati. V isti seji se je odpovedalo tudi Glavni posojilnici 200.000 K. — Takrat je bil še Jošt v Celju. Jošt je odšel, denar se pa ni iztrjal.

Dr. Frlan: Vi ste revidirali Glavno posojilnico. Ali se niste nič informirali glede varnosti velikih posojil? Ali zadostujete, da se revizor zanese na zadržila funkcionarjev.

Stibler: Zadostuje.

Druge priče.

Priča dr. Brumen, odvetnik v Ptiju, je vložil svoječasno proti Glavni posojilnici ovadbo na deželno sodišče. V Ljudski posojilnici v Ljubljani je imel na dveh knjižicah vloženih 11.416 kron 10 vin. Slišal je, da Ljudska posojilnica slabo stoji. Poleg tega se je tudi zanesel na reklamo po listih za Glavno posojilnico. Poslal je dotični dve hranilni knjižici Glavni posojilnici z naročilom, naj jih realizira in pri lastnem zavodu naloži. Pridruži se kazenskemu postopanju kot zasebni udeleženec.

Dr. Neuberger: Ali vzdržujete še izraz, da je to »pravcata goljufija«, kadar ste napisali v svoji ovadbi?

Dr. Brumen: Po sedanjem čisto gotovo.

Priča Mally Richard, načelnik posojilnice v Tržiču pove, da je vsled pisma Glavne posojilnice, v katerem se obetajo 5½%, naložila posojilnica nad 6000 K.

Bistveno isto izpovedo tudi priča Josip Šter, načelnik zadruge »Lastni dom« v Tržiču, Friderik Pehani, nadučitelj in predsednik posojilnice v Trebnjem, Franc Kerin, tajnik občinske hranilnice v Krškem in Martin Zadnik, nadučitelj v Trnovem za posojilnico v Ilirske Bistrici.

Prečita se tudi izpoved ravnatelja La pajneta v Krškem.

Med zasljevanjem teh prič je prišlo med državnim pravdnikom in dr. Novakom do ostrega konflikta, ker je državni pravnik rekel, da je vse ta denar vržen v vodo. Dr. Novak je proti temu protestiral in se pri tem opiral na neomejeno jamstvo, nakar mu je državni pravnik rekel: »Vi gotovo ne bo ste plačali.« Končal je ta preprič predsednik Pajk z besedami: »Jaz ne dopustim takih razgovorov.«

Priča Avguštin Nadilo, posajnik v Škofji Loki izpove, da je Jošt odsvetoval način način denar pri Glavni posojilnici, češ da ni varen, ker se preveč špekulira.

Alojzij Zerjav iz Rateč na Gorenjskem je imel pri Kmečki posojilnici na Vačah naloženih 5200 K. Ker se mu tu denar ni zdel varen, ga je naložil pri Glavni posojilnici. Vsega skupaj ima za terjati od Glavne posojilnice 12.500 kron.

Nato je predsednik razpravo prekinil ob 1. uri popoldne. Nadaljuje se ob štirih.

Popraviti moramo poročilo o porotnikih. Porotnikov je vseh 14, med temi dva namestnika in to sta J. Kianta iz Londola in Ivan Zeleš, trgovec iz Senožeč. Med glavnimi porotnikimi je tudi g. Leonhard Del-Linz, trgovec in posestnik iz Razdrtega. — V današnjem poročilu naj se pri zasljanju Putricha pravilno čita: V gozdu je bilo 97.000 kubičnih metrov lesa.

Razne stvari.

Razstava bolgarskih ženskih umetnin se je 1. t. mes. otvorila v Pragi.

43 uradniških hiš sezida v Zagrebu Društvo javnih uradnikov. Dotični svet v Vlaški ulici proda občina društvo po 23 K kvadratni meter.

28 Maderovih nasprotnikov ustreljenih. V Tuscou so ustrelili 28 Maderovih nasprotnikov.

Ravnatelj inomoške vseučiliščne knjižnice ponesrečil na planinah. Ob binkoščih je ponesrečil na planinah knjižničar inomoške vseučiliščne knjižnice dr. Hittmair. Padel je z neke skale 100 m globoko in se ubil.

Sneg v Rusiji. V okrožju Harkova že dva dni sneži, v Belgorodu je patak mraz, da vse zmrzuje.

Koleră nastopa svoje smrtonosno potovanje. V Mali Aziji divja v Samsunu in v Snuren. Kako je v Italiji, nihče ne zna, ker italijanski brzjavni urad inhibira brzjavke o koleri. V Laškem pri Celju so že tudi obolele tri osebe na sumljivih znakih kolere. Zdravniki sodijo, da gre za »Cholera nostras«. V tržaškem municipiju je prototizik izjavil, da je obolelo v Benetkah že 31. majnika na koleri 31 oseb.

Zaprti italijanski dijaki na Dunaju. Dunajska policija je obsodila 22 italijanskih dijakov, ki so demonstrirali pred naučnim ministrstvom na tri dni zapora.

57 kratni morilec. V neki ruski vasi so zaprli nekega hudodelca, ki je priznal, da je umoril 57 ljudi.

Zaklad v mravljišču. V gozdu Hasi, Hanover, so našli delavci v nekem mravljišču skritih 150.000 mark.

Na križi pribita so dobili carinski stražniki nekega moškega in žensko. Pribita sta bila na malem plavu, ki je plul po Volgi.

TURŠKI PORAZI V ALBANIJI.

Iz Bagdada se poroča, da so se uprli Irakarabi. Prekinjen je promet med Korno, Nazrieno in Semavo.

Telefonska in brzjavna poročila.

KOLERA V CELJU.

Dunaj, 8. junija. Z ozirom na poročila iz Celja, da je ondi obolel na sumljivih znakih kolere neki iz Gradca došli asistent, katerega so takoj poslali v izolačno bolnico, da je bakteriologična preiskava dejektov v Gradcu imela negativen uspeh, da sta na sličnih pojavih oboleli v Celju še dve osebi in ena oseba v Laškem trgu, se uradno poroča, da so vesti o koleri v Celju nenesnične.

VELIKANSKI POTRES V MEKSIKI.

Meksiko, 8. junija. Tu sta dva potresna sunka napravila nepopisno škodo. Zadnja poročila govore že o 200 mrtvih in mnogo težko ranjenih. Pri potresnih sunkih se je zemlja razpočila, žice električne razsvetljave so se potrgale in je v mestu nastala popolna temra, plinove cevi so počile, plin je silil na površje ter se je dogodilo mnogo strašnih eksplozij. Na stotine hiš je razrušenih, med drugimi narodna palača in slavna cerkev sv. Dominika. Ko se je prvkrat potreslo, je prebivalstvo spalo. Nastala je strašna panika. Podrla se je tudi topničarska vojašnica. Doslej so v razvalinah topničarske vojašnice našli 70 mrtvic. Ljudstvo je bežalo v cerkev in kljaco, da je to kazen, ker je predsednik Diaz moral bežati. Nekaj ur pozneje je pa velik del občinstva že pozabil na strah. Ob 12 je imel vodja vstašev Madero vhod v mesto. Pol milijona ljudi je stalo na cestah in kljaco »Eviva Madero«. Madero se je podal v svoje stanovanje. (Potresni sunek v Meksiku sta zabeležili tudi potresni opazovalnici v Ljubljani in Pulju. Ured.)

ROP NA DUNAJU.

Dunaj, 8. junija. Tu je bila napadena, oropana in težko poškodovana prostitutka Rosa Ertl. Storilec 24letni bolniški strežnik Martin Kovac je bil prijet, ko je poskušal prodati ukradene stvari.

AMRUŠ ODLIKOVAN.

Zagreb, 8. junija. Oddelni predstojnik dr. Amruš je odlikovan z redom žezelne krone III. vrste.

ROUVIER UMRL.

Pariz, 8. junija. Tu je umrl bivši ministarski predsednik Rouvier. Bil je velik finančni talent.

AVTOMOBIL UBIL 16 OSOB.

Lizbona, 8. junija. V Lizboni se je zaletel avtomobilni omnibus, ki je vozil 60 oseb, z velikim privatnim omnibusom. Šofer in 15 oseb je bilo na mestu mrtvih, 10 oseb je smrtnonevorno ranjenih.

Mnenje gospoda dr. G. Stamatoffa.

Slivno.

Gospod J. Serravallo!

Trst.

Med poizkusi, izvršenimi v Vašim Serravalovim Kina vinom z železom je nekaj slučajev, katere je vredno da objavim. Pripisal sem Serravallovemu Kina vino z železom gospé, ki je trpela na malokrvnosti, ki je tožila za glavobolom in brezčestnjo. Posledice so bile: probujen teka, izgin bolečin v glavi in splošno izboljšanje. Drugi slučaj se tiče deklice sedmih let, šibke, rekonvalescentne po disteriji in malokrvne. Posledice so bile: splošno izboljšanje, probujen teka, povrnitev rdečice na ustnicah, ki so bile prej blede. Na splošno se dosežejo s Serravallovim Kina vino z železom z njim popolnoma zadovoljen.

Slivno, 12. oktobra 1909.

Dr. G. Stamatoff.

Učenci, pri Fortuni!

Poroča se, da ima Ferdo Motnikar, urar in trgovec v zalogi birmanska darila po tovarniški ceni in sicer:

Srebrna ura, na kamnih tek. od K 8 — napr. Srebrna verižica . . . . . 1-60 " Srebrni obeski po . . . . . 50 " Srebrna ovratna verižica . . . . . 1-60 " Niklasta ura na kamnih tek. . . . . 5-60 " Niklasta verižica z obeskom . . . . . 0-00 " Na prodaj je mnogo prstanov zlatih, duple, srebrnih itd. Vsako blago je na c. kr. finančnem punčnem uradu puncirano. Za dobro blago se jamic! Za obilen obisk se priporoka

FERDO MOTNIKAR
urar in trgovec v Zagorju ob Savl.

</div

Grafenauer: **Zgodovina novejšega slovenskega slovstva, II. del.** — Doba narodnega prebujenja leta 1848–1868.

Občutno pogrešani in tako težko pričakovani drugi del Grafenauerjeve slovstvene zgodovine je skoro dotiskan ter izide koncem prihodnjega tedna. Tega je gotovo najbolj veselo podpisano založništvo samo, ker se je moralno doslej dan za dnevi izgovarjati in vsestransko opravičevati; prihajalo je namreč vsaki dan nešteto vprašanje po drugem delu.

Vešči bralec pa bo, ko bo prebiral knjigo, ki obsega okrog 480 strani, takoj že sam izprevidel, da ima v roki delo, ki je zahtevalo preobilo študij in ogromnega duševnega truda in napora; poleg tega je bilo pa tudi tehnično delo samoposebi precej zamudno in je potrebovalo dokaj časa.

Pričajoči drugi del obravnava dobo narodnega prebujenja — ali kakor smo jo tudi navajeni zvati — Bleiweisovo dobo, eno najzanimivejših razdobjij v našem narodnem, kulturnem in slovstvenem življenju.

Boj za biti ali nebiti v narodnem oziru je glavni znak te dobe in ta boj je vtišnil svoj pečat tudi književnosti, predvsem pa naziranju o slovstvu in njegovih nalogah.

Celo delo je razdeljeno tako-le: Politični in kulturni pregled; slovstvene razmere; starejši pisateljski rod; začetniki novega časa; Fr. Levstik, Simon Jenko in mlajši pisateljski rod; kratek pregled znanstvene proge.

II. del bo gotovo še bolj kakor I. del vzbudil vseobče zanimanje ter bo dobro došel vsem Slovencem, ki se žele podrobnejše seznaniti in natančneje proučiti to zanimivo dobo našega slovstva.

Knjiga bo na razpolago broširana in v celo platno vezana. Ker dragocene knjige podpisane založništvo ne bo posiljalo na ogled, naj blagovolijo p. n. naročniki pravočasno prijaviti svoja naročila, katera sprejema:

»KATOLIŠKA BUKVARNA v Ljubljani«

priporoča za praznik presv. Rešnjega Telesa in njega osmino našim cerkevnim zborom sledeče skladbe:

Kimovec Fran: **Rihar renatus.** Part. 3 K, posamezni glasovi po 40 h. Obsega več raznih napevov, med temi tudi sedem evharističnih himen z latinskim in slovenskim besedilom. Te zelo lepo harmonizirane Riharjeve himne izborne služijo pri štirih postajah med procesijo na praznik presvetega Rešnjega Telesa.

Foerster Anton: **12 Pange lingua — Tantum ergo** za mešani zbor. Part. 1 K 80 h, glasovi à 50 h.

Mihelčič Alojzij: **Laudes Eucharisticae** za mešani zbor. Part. 1 K.

Hladnik Ignacij: **Pange Lingua et IV hymni ad processionem in festo S. Corporis Christi ad IV voces inaequales.** Part. 50 h.

Goller Vincenc: **12 Pange lingua** za mešani zbor. Part. 2 K 04 h, pos. glasovi à 24 h.

Hladnik Ignacij: **Laudes Eucharisticae.** 5 evharističnih himen. Part. 1 K.

Foerster Anton: **10 evharističnih pesmi** za mešani zbor. Part. in 4 glasovi 3 K 50 h, pos. glasovi à 40 h.

Hribar P. Angelik: **Obhajilne pesmi.** Part. in 4 glasovi 3 K 60 h, posamezni glasovi à 40 h.

Grum Anton: **Cerkvena pesmarica za Marijine družbe.** I del za štirglasni moški ali ženski zbor. Part. 2 K.

Foerster Anton: **Canticula sacra** I. del. Drugi popravljeni natis za štirglasni moški ali ženski zbor. Part. 2 K 40 h.

Chlondowski dr. Anton: **Tantum ergo** za triglasni moški ali ženski zbor z orglami. Part. 50 h, pos. glasovi à 10 h.

Vse te navedene kakor tudi druge skladbe se dobivajo in naročajo v »Katoliški Bukvarni v Ljubljani«.

TRZNE CENE.

Cene veljajo za 50 kg.

Budimpešta, 7. junija.

Pšenica za oktober 1911	11·64
Rž za oktober 1911	9·30
Oves za oktober 1911	7·30
Koruza za julij 1911	6·93

Tvrda Franc Ksav. Souvan v Ljubljani javlja žalostno vest, da je njen dolgoletni zvesti sotrudnik, gospod

Franc Urek

poslovodja

preminul.

Blag mu spomin.

1840

Kurzi efektov in menjic.

dne 7. junija 1911.

Skupna 4% konv. renta, maj—november	92·35
Skupna 4% konv. renta, januar—julij	92·35
Skupna 4% papirna renta, februar—avgust	96·25
Skupna 4% srebrna renta, april—oktober	96·25
Avstrijska zlata renta	116·70
Avstrijska kronška renta 4%	92·30
Avstrijska investicijska renta 3 1/2%	81·20
Ogrska zlata renta 4%	111·90
Ogrska kronška renta 4%	91·30
Ogrska investicijska renta 3 1/2%	80·20
Delnice avstrijsko-ogrskih banke	19·25
Kreditne delnice	643·50
London vista	239·85
Nemški drž. bankovci za 100 mark	117·37 1/2
20 mark	23·48
20 frankov	19—
Italijanski bankovci	94·50
Rubliji	2·53 3/4

Zahvala.

Potrti vsled prebridke izgube, ki nas je zadela s smrto našega nepozavnega soproga, očeta, brata in svaka, gospoda

Bogdana Oblaka

se ne moremo zahvaliti vsakemu posebej. Izražamo torej tem potom za mnoge dokaze ljubeznivega sočutja, kakor tudi za častno število spremstva pri pogrebu našo najskrenjejo zahvalo.

Dolenji Logatec, 7. junija 1911.

Žalujoči ostali.

Meteorološko poročilo.

Višina n. morjem 306·2 m, sred. zračni tlak 736·0 mm

Den	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Padeljina v 24 urah v mm
7	9. zvez.	740·0	19·0	sl. szah.	jasno	0·0
8	7. zjutr.	739·7	14·9	sl. svzh.	jasno	0·0
	2. pop.	736·6	27·5	p. m. zhah.	*	Srednja včerajšnja temp., 18·9° norm. 16·8°.

VPOUK v kako trgovino z mešanim in manufakturnim blagom, želi vstopiti 15 let stara 1836

deklica

najraje v Ljubljani. Ponudbe je pošiljati pod „Poste restante“ 1111, Dol. Logatec, do 22. tega meseca

Katoliška Bukvarna v Ljubljani.

Dekle z biseri. Povest iz Neronove dobe. 13. zvezek ljudske knjižnice. K 2·20, vezano K 3·20. — Navedena povest je istinito biserna povest, ki bo bravca prvezala nase z neodljivo silo in se mu po svoji krasni vsebini neizbrisno vtisnila v spomin.

Knjiga o lepem vedenju. Spisal Urbanus. K 3·—, elegantno vezano K 4·—. — Ze dolgo smo občutno pogrešali točnega navodila za olikanjo in oglajeno vedenje v družbi, kajti ne le naše ljudstvo, temveč tudi izobraženec mora imeti vočkrat pri roki zanesljivega svetovalca, kako mu je pri tej in oni priliki v družabnem življenju nastopati, da se ne zameri in ne pride v zadrgo. Tej potrebi bo ta knjiga v vsakem oziru odpomogla.

Sociologija. Spisal dr. A. Ušeničnik. K 8·50, vezano K 10·80. — Celo vedenosti in obsežnosti ter po strokovni popolnosti meriti z navedenim delom našega domačega učenjaka. Dr. Ušeničnikovo sociologijo smemo s ponosom uvrstiti med najodličnejša dela svetovne znanstvene literature.

Poezije Anten Medved-ove.

I. del K 3·80, elegantno vezano K 5·—; — II. del K 4·—, elegantno vezano K 5·40. Poezije Medvedove, ki je pač ena naših najkrepkejših in najizrazitejših pesniških individualnosti, so v kras vsakemu slovenskemu domu.

Leposlovna knjižalca:

1. zvezek: Razporoka, Pavel Bourget. — Kalan. Roman. K 2·—, vezano K 3·—.
2. zvezek: Stepmi kralj Lear. Ivan Turgenjev Sergijevič. Povest. Hlša ob Volgi. S. Stepnjak. — Josip Jurca. K 1·20, vezano K 2·20.
3. zvezek: Straža. Fran Virant. — Boleslav Prus. Povest. K 2·40, vezano K 3·40.
4. zvezek: Ponižani in razdaljeni. F. M. Dostoevski. — Vladimír Levstik. Roman v štirih delih in z epilogom. K 3·—, vezano K 4·20.
5. zvezek: Kobzar. Taras Sevčenko. — Josip Abram. Izbrane pesni. Z zgodovinskimi pregledom Ukrajine in pesniškim življenjem. K 2·40, vezano K 3·60.
6. zvezek: Mož Simone. Champol. — V. Levstik. Roman. K 1·00, vezano K 3·—.
7. zvezek: Hajdamaki. Taras Sevčenko. — Josip Abram. Poem z zgodovinskimi uvodom o hajdamascini. (Kobzar II. del.) Broširan K 1·50. (VI. in VII. zvezek skupno K 3·40, vez. K 4·50.)
8. zvezek: Dolina krvi. (Glenanar.) A. Sheehan. — Fran Bregar. Povest iz irskega življenja. K 4·20, vezano K 5·80.
9. Kacjanar. Anton Medved. Tragedija v petih dejanjih. K 1·40, vezano K 2·40.
10. Silvin Sardenko. Poezije. K 2·—, vez. K 3·20.
11. Andrej Hofer, tiroški junak. Fran Rihar. Ljudska igra v petih dejanjih s predgovorom in sklepno sliko (18 moških, 4 ženske vlogi). K 2·80, deset izvodov K 5·—.
12. Črna žena. Povest iz domače zgodovine. K 1·40, vezano K 2·—.

8. Naš gospod in sveti Peter. K 2·20, vezano K 3·20.

Veliča zgodovinska povest kmečkega punta na Češkem.

9. zvezek: Alešovec, Kako sem se jaz likal. I. del. K 1·20, vezano K 2·—.

10. zvezek: Isto II. del. K 1·20, vezano K 2·—.

11. zvezek: Isto III. del. K 1·20, vezano K 2·—.

12. zvezek: Dolžan, Iz dnevnika malega poredneža. K 1·40, vezano K 2·30.

13. zvezek: Haggard, Dekle z biseri. K 2·—, vezano K 3·20.

Povesti slovenskemu ljudstvu v pouk in zabavo. Andrej Kalan. Nova zbirka. I. zvezek. K 2·80.

Zadnji dnevi Jeruzalema. (Lucij Flav.) J. Spillmann J. D. Zgodovinski roman. 2 dela. K 3·80, vezano K 5·40.

Za kriz in svobodo. Igrokaz v petih dejanjih (6 moških in 1 ženska vloga). K 2·50, pet izvodov in več po K 3·—.

Posebno za mladostnico društva pripravna igra polna navdušenja za krščanska načela. Slovenska apostola. Sardenko. Zgodovinska igra Ob 1025 letnici Metodove smrti (885–1910). K 1·20.

Slovinci sv. Cirilu in Metodu. Ob 1025 letnici Metodove smrti (885–1910). K 1·—.

Krek. Turški kriz. (Igra v štirih dejanjih.) — Tri sestre. (Igra v treh dejanjih.) K 1·—, 10 izvodov K 8·—.

Vsebinska obeh, za mešane vloge prirejenih iger, je tako zanimiva ter za oder tako sijajno prirejena, da se bodeta radi svoje lahke uprizorljivosti gotovo kmalu osvojili naše ljudske odre.

Zbirka ljudskih iger: dosedaj 11 zv. po K 2·—.

Ta zbirka je zlasti za naša izobraževalna društva, pa tudi za druge odre ljudskega in diletantskega značaja neobhodno potrebna; igre se dajo vse brez posebnih pripomočkov lahko uprizoriti.

Pijte samo „Tolstovrško slatino“

Ki je edino slovenska ter najboljša zdravilna in namizna kisla voda. 1471 Naroča se: Tolsti vrh, p. Guštanj, Koroško.

Ali ste pridobili „Slovencu“ kačega novega naročnika? Upoštevajte upliv dobrega dnevnika in agitirajte povsod za nove naročnike!

1507

Hiša

podobna vili, enonadstropna, s šestimi sobami, z lepim vrtom v Rožni dolini št. 217, tik Ljubljane, ležeča naspr. peka se proda.

Hiša

na prodaj z osmimi sobami. Več se poizve v Rožni dolini št. 84.

Hotel Union na Dobrni

se odda v najem s 1. oktobrom t. l. event, tudi mesnica. V hotelu „Union“ je automobile postaja proge Dobrna-Celje. Vpraša se pri načelnosti hranilnice in posojilnice na Dobrni. 1784

V najem se odda 1780

enonadstropna hiša

v Konjušni ul. št. 11. V hiši se nahaja lepo stanovanje z dvema sobama, kuhinjo, hramom in vrtom. Poizve se pri mesaru Putrihu na Dolenjski cesti.

Zdravilišče Toplice

na Kranjskem, dolenjska železniška postaja Straža - Toplice. Akratov vrelec 38° C. Voda za pijačo in kopanje. Izredno uspešno proti trganju, revmi, ischias, nevralgiji, kožnim in ženskim bolezni. Velike kopeli, separativna kopališča in močvirna kopališča. Bogato urejene sobe za tujece, igralne in družabne sobe. Zdravo podnebje. Gozdov bogata okolica. Dobre incene restavracije. Sezona od 1. maja do 1. oktobra.

Prospekti in pojasnila daje brezplačno

1421 8 zdraviliška uprava.

I. Vecchiet

zlatar v LJUBLJANI, nasproti glavne pošte

priporoča svojo trgovino vsakovrstne

■ zlatnine ■
ter precizijskih žepnih ur.

Lastna delavnica

Kupuje staro zlato in srebro.
Cene zmerne. — Solidna in reela postrežba. Popravila točno.

2714

Pozor!

Prevzame se stara,
dobro upeljana
mešana trgovina

v večjem kraju na Slovenskem; način podatke, koliko prometa, koliko zaloge in plačilni pogoji, naj se pošlejo na upravnih pod »Trgovec 101«.

Robert Smielowski

arhitekt in mestni stavbni mojster

se priporoča slavnemu občinstvu za izvršitev načrtov in proračunov, sprejema nova, adaptacijska in vsa v to stroko spadajoča dela, katera se izvrše najsolidnejše in po zmerni ceni.

Rimska cesta štev. 2
(Recherjeva hiša).

Ime:
R. Miklauc
Ljubljana
bodi vsakemu znano
pri nakupu blaga
za obleko in perilo.

Dobro ohranjen 1828

stroj za izdelovanje drož

z vso opravo vred se po nizki ceni proda. Poduk za izdelovanje ter druga potrebna navodila brezplačno.

Ponudbe naj se pošlejo pod šifro »Obstanek zagotovljen« upravnemu »Slovenca«.

• • • • •
Keglji in kroglice
za kegljanje, tudi pristni
Lignum sanctum
les, kroglice za ba-
lin, vrtne klopi in
mize 1652
za zlaganje, v veliki zalogi pri
Štefan Nagy
Ljubljana, Vodnikov trg št. 5.
• • • • •

Proda se iz proste roke v Kamniku na Kranjskem — **enonadstropna**

= hiša =

v kateri se izvršuje gostilniška obrt. Poleg hiše je velik senčnat vrt, vrt za sočivje in njiva, prostorno gospodarsko poslopje, velike kleti in vse pritikline. Natančneje se poizve pri posestnici gospe Mariji Fischer v Kamniku, Graben št. 33.

Vprašajte Vašega zdravnika!
Salzschlirfski
Bonifacijev vrelec
zdravi trganje
in temu sorodne prikazne bolezni.
Nedosežen v svojem učinku.
Glavna zaloga v Ljubljani: Mih. Kastner in
A. Šarabon.
Natančneje prospekti, pri-
znamka itd., zastonj od
Rosanis & Winter
Dunaj II., Czerningasse štev. 23.
Dobi se v vseh lekarinah, drogerijah in pro-
dajalnah mineralnih voda.

Št. 17911.

Razglas.

Mestni magistrat ljubljanski naznanja, da se bodo počenši s 1. junijem 1911 *vsak četrtek popoludne ob 3. uri brezplačno stavile koze* v veliki dvorani *Mestnega doma*. Vabijo se vsi stariši, kajih otroci še niso cepljeni, da prineso te k cepljenju in k pregledu cepljenec, ki se vrši teden kasneje na istem kraju in ob istem času. Pri pregledu izroča se tudi *spričevala o cepljenju*, ter bodi posebno še povdarnjeno, da se v smislu ministerialne naredbe *zahteva pri sprejemu otrok v ljudsko šolo spričevalo o vspešno cepljenih kozah*.

Mestni magistrat ljubljanski

dne 30. majnika 1911.

Za oskrb. občinskih opravil mesta Ljubljane začasno postavljeni c.kr. dež. vlade svetnik **Laschan l. r.** 1822

Žvepleno zdravilišče Varaždinske toplice (Hrvaško)

Železniška, poštna, telefonska in brzjavna postaja. Nov zdraviliški hotel z elektr. razsvetljavo. staroznana radioaktivna žveplena kopelj + 58° C 1781 priporočljiva za
trganje, revmo, išija itd. Pitna zdravilišča za bolezni v vratu, krvlji, prsih, jetrah, želodeu in črevesih. Elekt. masaža, blatne, oglj. kisl. in solinčne kopelj. Odprtelo celo leto. Moderni komfort. Novi hoteli. Krasna okolica. Vojaška godba. Prospekti zastonj od zdraviliškega ravnateljstva.

Št. 17759.

Razglas.

Zaradi oddaje betonskih in ključarskih del pri napravi ograje okoli stavbišča državne obrne šole v Ljubljani, vršila se bode dne 10. junija 1911 ob 10. uri dopoludne

javna pismena razprava

pri mestnem magistratu v pisarni mestnega stavbnega urada.

Kolkovane in z 5% vadnjem, določenim na podlagi ponujane skupne svote opremljene ponudbe, v katerih je navesti enotne cene in preračunjene skupne zneske v številkah in besedah, vročiti je do določenega časa dražbinskej komisiji.

Na ponudbe, katere bi ne odgovarjale razpisnim določbam in take ki bi se pogojno glasile prepozno in naknadno vložene bile, se ne bodo oziralo. Mestni magistrat si pridržuje pravico oddaje del tudi drugemu nego najnižjem ponudniku.

Proračun, načrti in pogoji razgrnjeni so v pisarni stavbnega vodstva v Gorupovej ulici vsak dan od 8. do 12. dopoludne in 2. do 6. popoludne na vpogled.

Mestni magistrat v Ljubljani,

dne 29. maja 1911.

Za oskrbovanje občinskih opravil mesta Ljubljane začasno postavljeni c. kr. deželne vlade svetnik:

Laschan l. r.

Oglejte sil veliko zalogi koles z originalno znamko

„PUCH 1911“

pri Fr. Čudnu trgovcu v Ljubljani

Prešernova ulica, samo nasproti franciškanske cerkve. Raznih znamk kolesa od 110 K naprej vedno v zalogni.

Zaloga šivalnih strojev: Singer, Ringschiff. Pouk za strojno vezenje gratis.

Edino zastopstvo za Kranjsko!

Ceniki zastonj, poštne prosto. — Ceniki zastonj, poštne prosto.

913

Naznanjam, da sem prevzel trgovino z manufakturnim blagom

Jesih & Windischer

Stari trg št. 1 (Pod Frančo)

katero budem skupno z gosp. Jesihom pod firmo

J. Ciuhá

nadalje vodil, ter se bodeva v vsakem oritu potrudila cenjenim odjemalcem kar najbolje postreči.

Josip Ciuhá.